Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1668 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marți 7 septembrie 1954

În numărul de azi:

Pentru îmbunătățirea propagandei prin conferințe

ÎN FAȚA UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR, partidul nostru a pus sarcina de a fi un ajutor de preț în munca de educare comunistă a tinerei generații, de a mobiliza activ tineretul, sub conducerea partidului, în lupta pentru înfăptuirea mărețului țel: construirea socialismului.

Printre mijloacele importante pe care U.T.M. le are la dispoziție pentru sădirea în conștiința tineretului a trăsăturilor educației comuniste se află și propaganda prin conferințe.

Cu ajutorul propagandei prin conferințe comitetele regionale, orășenești și raionale U.T.M. au posibilitatea să răspîndească în masele tineretului ideile marxist-leniniste, să facă cunoscute tineretului măsurile luate de partidul nostru, să popularizeze larg cunoștințele științifice, combătînd obscurantismul și misticismul. Prin conferințele ținute în fața tineretului, organele de conducere U.T.M. pot ajuta activ organizațiile de bază U.T.M. să-și îmbunătățească munca și să-și crească influența lor asupra utemiștilor și tineretului, ele pot determina un nou avînt în producție al tineretului, îl pot mobiliza la îndeplinirea cu succes a uneia sau altei măsuri a partidului și statului nostru. Un rol important îl are propaganda prin conferințe în combaterea manifestărilor de huliganism, șovinism, a atitudinilor imorale, în smulgerea tineretului de sub influența ideologiei și moralei putrede burgheze, în educarea trăsăturilor moralei comuniste.

Succesul propagandei prin conferințe depinde direct de pregătirea ideologică și politică a lectorilor și referenților, de nivelul lor cultural și măiestria propagandistică, de felul în care știu să expună clar și accesibil auditoriilor ideile, să le capteze atenția, să-i intereseze.

De aceea alegerea, recrutarea justă și educarea sistematică a lectorilor și referenților este o chestiune de cea mai mare importanță.

Unele comitete regionale, orășenești și raionale U.T.M. înțelegînd just importanța componenței grupelor de lectori și referenți s-au străduit să recruteze pentru această muncă, activiști de partid, de U.T.M. și de stat destoinici, tineri profesori, ingineri, agronomi etc., dintre cei mai pregătiți.

Sînt însă multe organe de U.T.M. care subapreciind munca de propagandă prin conferințe, n-au dat atenție recrutării juste a lectorilor și referenților și n-au muncit sistematic cu ei. Comitetul orășenesc U.T.M.-București, neînțelegînd importanța alegerii atente a lectorilor, a mers pe linia recrutării acestora aproape exclusiv din rîndul studenților și asistenților. Din această cauză, în timpul vacanței de vară grupul de lectori s-a autodizolvat și nici în momentul de față el nu este încă reconstituit.

Pentru desfășurarea cu succes a propagandei prin conferințe numai o recrutare atentă a lectorilor și a referenților nu este de ajuns. Cu grupul de lectori sau referenți comitetele de U.T.M. trebuie să desfășoare o muncă permanentă pentru creșterea lor ideologică și politică și pentru perfecționarea măiestriei lor propagandistice. Organizarea de consfătuiri ale grupelor de lectori și referenți în care să se discute felul cum se alcătuiesc și se expun conferințele, ținerea de lecții calificate în fața lor, înscrierea lor în învățămîntul de partid, îndrumarea și controlarea studiului lor individual, sînt forme importante ale muncii pe care o pot desfășura organele de U.T.M. în vederea creșterii lectorilor și referenților.

Comitetele de U.T.M. trebuie să dea o mare atenție alcătuirii tematicii propagandei prin conferințe. În momentul de față propaganda prin conferințe este chemată să explice tineretului marea însemnătate a sarcinilor pe care partidul le-a pus în fața poporului în scopul dezvoltării continue a economiei naționale și a ridicării nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc. Măsurile luate de plenara din august 1953 a C.C. al P.M.R., proiectul de Directive al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani trebuiesc explicate pe larg tineretului și mobilizat în lupta pentru îndeplinirea acestor sarcini. Principala problemă a tematicii propagandei prin conferințe trebuie să fie în momentul de față propaganda cunoștințelor agricole. Trebuie arătat tineretului că singura cale care duce la ridicarea nivelului de trai al poporului este lupta pentru ridicarea producției, a productivității muncii, pentru un regim sever de economii, descoperirea și folosirea rezervelor interne ale producției, îmbunătățirea calității produselor.

O parte importantă a tematicii grupelor de lectori și referenți trebuie să o constituie de asemenea răspîndirea cunoștințelor științifice și tehnice.

Eficacitatea propagandei prin conferințe depinde de felul cum este scrisă o conferință și cum este expusă în fața tineretului. În alcătuirea unei conferințe grupul de lectori trebuie să țină seama în primul rînd de păstrarea purității ideologice și științifice, să vegheze să nu transmită tineretului idei confuze, idei străine ideologiei clasei muncitoare, care se strecoară și astăzi în multe conferințe. Un lucru de căpetenie în alcătuirea și expunerea unei conferințe în fața tineretului îl constituie atitudinea creatoare față de teorie. Lectorul care alcătuiește o conferință trebuie să se străduiască să lege organic teoria de practica construirii socialismului în țara noastră, de sarcinile care stau în fața tineretului.

Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea U.T.M. a pus în fața noastră sarcini de o deosebită însemnătate. Îndeplinirea acestor sarcini depinde de nivelul muncii organizației U.T.M., de felul în care vom ști să ridicăm conștiința politică a tineretului, nivelul său ideologic și politic. În această privință propaganda prin conferințe are mare importanță. Comitetele regionale, orășenești și raionale U.T.M. au datoria să organizeze și să conducă în mod calificat propaganda prin conferințe, să aleagă cu grijă lectorii și referenții, să perfecționeze neîncetat nivelul și măiestria lor, să îmbunătățească necontenit calitatea lecțiilor, să vegheze ca acestea să răspundă sarcinilor și preocupărilor imediate ale tineretului, să lupte cu hotărîre împotriva lipsurilor mari care se manifestă în momentul de față în munca grupelor de lectori și referenți și în primul rînd a subaprecierii muncii de propagandă prin conferințe. Propaganda prin conferințe trebuie ridicată la nivelul marilor sarcini pe care partidul le-a pus în fața noastră.

Să executăm bine și la timp lucrările agricole de toamnă

★ ★

Prima recoltă de bumbac

Convinși de avantajele ce le au de pe urma cultivării bumbacului tot mai mulți țărani muncitori din raionul Filimon Sîrbu au trecut, anul acesta, să cultive pe scară largă această plantă — pîinea industriei noastre textile. Exemplul lui Ion Dima țăran muncitor din comuna Ianca, care anul trecut a recoltat de pe un hectar peste 705 kg. bumbac a fost urmat în anul acesta de mulți țărani muncitori.

Primind cu interes îndrumările inginerilor agronomi și ale tehnicienilor, țăranii muncitori din Ianca, au aplicat în munca de întreținere a culturilor de bumbac regulile agrotehnice înaintate. Un prețios sprijin în obținerea unei recolte bogate, l-au primit din partea utemiștilor și tinerilor tractoriști de la S.M.T. Ianca, care au lucrat în bune condițiuni pămîntul, pregătind din vreme ogorul în care avea să se introducă sămînța bumbacului. Întovărășiții din Ianca au fost exemplu în aplicarea cu strictețe a regulilor agrotehnice. Pe timpul dezvoltării plantelor, ei au făcut prășitul suprafețelor de 4 ori, efectuînd, tot odată ciupitul și cîrnitul din vreme.

După felul în care s-au dezvoltat plantele, s-a constatat că recolta de bumbac din anul acesta, pe ogoarele țăranilor muncitori întovărășiți va fi 500 și 600 kg. la hectar, față de 450 cît a fost stabilit iar pe cele ale țăranilor muncitori din sectorul individual va fi de 400 și 500 kg., față de 320 kg. Culesul parțial al bumbacului a început. Într-o singură zi țăranii muncitori întovărășiți Neacșu Mihail a strîns, de pe jumătate de hectar, 15 kg. bumbac, iar Hîncu Nicolae, de pe un hectar, a strîns 20 kg. bumbac de prima calitate.

Corespondent,
A. CAZACU

Rămași în urmă la treieriș

TG. MUREȘ (de la corespondentul nostru, Gheorghe Balint).

Elanul de care au dat dovadă colectiviștii și țăranii muncitori cu gospodării individuale din Regiunea Autonomă Maghiară în ultimele zile în munca de recoltare a păioaselor a fost încununat de succese. În raioanele Reghin și Sîngeorgiul de Pădure, încă de mult, recoltatul păioaselor a luat sfîrșit. Același lucru s-a petrecut în Tg. Secuiesc, Odorhei și Sfîntu Gheorghe.

Mulți colectiviști din regiune printre care colectiviștii din Chendul Mic și Chendul Mare din raionul Sîngeorgiul de Pădure, colectiviștii din Ideciul de Sus, raionul Reghin cît și țăranii muncitori cu gospodării individuale din aceste comune, organizîndu-și temeinic munca au terminat toate muncile din campania agricolă de vară.

Nu la fel se prezintă însă situația cu restul muncilor agricole din campania de vară. Iată numai un exemplu. Dacă recoltatul păioaselor a fost executat în întregime, apoi treierișul în multe locuri a rămas în urmă. Codași în desfășurarea treierișului sînt raioanele Gheorghieni, Miercurea Ciuc, Tg. Secuiesc și Toplița. Pînă acum cîteva zile, în aceste raioane se treierase abia jumătate din recoltă.

Această stare de lucruri trebuie să dea serios de gîndit sfaturilor populare din regiune, cît și organelor și organizațiilor U.T.M.

Timpul nu așteaptă, el este înaintat și tocmai pentru aceasta, trebuie să se treacă de îndată la mobilizarea tuturor forțelor în vederea terminării treierișului. Este de datoria comitetelor raionale U.T.M. ca, cu sprijinul comitetului regional, să îndrume și să ajute organizațiile de bază U.T.M. în mai mare măsură în scopul participării tuturor utemiștilor și tinerilor țărani muncitori la grăbirea terminării treierișului. Este în putința lor aceasta și nu trebuie să precupețească nici un efort pentru îndeplinirea acestei însemnate sarcini.

Peste 400 hectare arături adînci

Colectiviștii din comuna Ceamurlia de Jos, raionul Istria, au terminat din timp treierișul păioaselor. Ei au fost de asemenea fruntași la predarea cotelor de cereale către stat.

La sfîrșitul lunii trecute colectiviștii din Ceamurlia de Jos au început și pregătirile pentru campania agricolă de toamnă. Pînă acum, ei au făcut arături adînci de toamnă pe o suprafață de peste 400 ha. și au condiționat o cantitate de peste 20.000 kg. de grîu necesar însămînțărilor de toamnă. O muncă rodnică au desfășurat colectiviștii Călina Oprea, Dumitru Iuga și Constantin Badea.

Mecanizatorii se pregătesc

Mecanizatorii de la S.M.T. Zănoaga, raionul Caracal, au ocupat în muncile agricole din vara acestui an locul de frunte pe regiunea Craiova, îndeplinindu-și planul de producție pe stațiune în procent de 105,3 la sută. Printre brigăzile fruntașe se numără și brigada 6-a condusă de tractoristul Grigore Murgu care și-a depășit planul cu 38 la sută.

După încheierea muncilor agricole de vară, muncitorii și tehnicienii de la S.M.T. Zănoaga au început pregătirile pentru campania însămînțărilor de toamnă. Pînă la 1 septembrie, în atelierul stațiunii s-au revizuit și reparat 98 la sută din numărul tractoarelor. Pe lîngă tractoarele existente, stațiunea a primit în curînd alte 10 tractoare noi KD 35. De asemenea, au fost puse în stare de funcțiune toate semănătorile, plugurile și grapele care vor fi folosite în muncile agricole de toamnă. Folosind resursele interne, muncitorii stațiunii au realizat economii în valoare de 10.000 lei, iar din materialele recuperate au fost confecționate 4 pluguri de tractoare. Cele mai frumoase rezultate la executarea lucrărilor de reparație au fost obținute de mecanicii Pavel Grigore, Ion Moțatu și Constantin Necșulescu și de fierarul Șerban Păducel.

Colectivul de muncă al stațiunii a luat din timp măsuri pentru îndeplinirea planului de contractări, care în toamna acestui an este cu 22 la sută mai mare decît anul trecut.

Încă de acum, stațiunea a repartizat sarcinile de plan pe brigăzi, tractoare și oameni. Cele 9 brigăzi au și pornit pe teren la locurile fixate pentru muncile de toamnă.

Stațiunea a fost aprovizionată cu carburanții și lubrefianții necesari mașinilor și cu alimente și cazarmament necesar tractoriștilor pe tot timpul campaniei.

Prin raionul Deta

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru Isacov Svetislav).

Colectiviștii din comuna Soca sînt hotărîți ca, la 20 septembrie, să înceapă însămînțările de toamnă. Grîul și orzul îl vor semăna anul acesta în rînduri încrucișate și în rînduri dese.

În momentul de față colectiviștii dau o atenție deosebită pregătirii terenului. Pînă în prezent ei au efectuat 200 ha. arătură pentru însămînțările de toamnă.

Printre utemiștii care s-au evidențiat în muncile de pregătire a campaniei de toamnă se află Comarsel Jiva, secretarul organizației de bază U.T.M. Velemir Margan și alții.

★

Selectorul „Petcus" de la S.M.T. Deta, acționat de tractor, lucrează de zor. El selectează semințele necesare gospodăriilor agricole colective, din raion pentru însămînțările de toamnă. Pînă în prezent s-au selectat 105 tone de grîu și orz.

Selectorul nu stă nici o clipă, căci nu este timp de pierdut. În curînd trebuie să înceapă însămînțările de toamnă și colectiviștii din comunele Dolaț, Gera, Tolvadia care așteaptă semințe selectate.

★

Muncitorii și mecanizatorii de la gospodăria agricolă de stat din Banloc muncesc cu însuflețire pentru a traduce în viață sarcinile cuprinse în Proiectul Directivelor celui de al II-lea Congres al Partidului. Ei vor să facă din gospodăria lor o gospodărie model. Conștienți de răspunderea de cinste ce le revine în această direcție, ei se străduiesc să execute toate muncile agricole la timp și la un înalt nivel agrotehnic. Astfel, pînă în prezent au însămînțat 200 hectare rapiță și 100 hectare secară pentru masă verde. Peste 2 săptămîni, cel mult, vor începe însămînțarea celorlalte semănături de toamnă: borceag, orz etc. Pentru acest eveniment important ei se pregătesc de pe acum. Astfel 12 vagoane de grîu, 4 vagoane de orz, au fost deja selectate. Totodată, mașinile și uneltele necesare în campania de toamnă au fost reparate deja în proporție de 90 la sută. De asemenea s-au făcut arături pentru însămînțările de toamnă pe o suprafață de 1200 hectare. Harnicii tractoriști Korn Mihail, Sintog I. ca și alți tractoriști, porniți în întrecerea pentru titlul de „cel mai bun tractorist", s-au evidențiat în munca de pregătire a terenului pentru însămînțări.

Au mai fost îngrășate 150 hectare cu gunoi de grajd, iar pentru rest s-au asigurat 120 vagoane îngrășăminte chimice.

Început de an școlar în țările de democrație populară

După ce s-au odihnit în frumoasa vacanță de vară, un grup de pioniere din Kolovci (R. Cehoslovacă) pășesc voios spre noua clădire a școlii în care învață.

R.P. CHINEZĂ

La 1 septembrie și-au început activitatea toate instituțiile de învățămînt din China — universități și institute, școli medii tehnice, școli medii și elementare.

Anul acesta în instituțiile de învățămînt superior din R. P. Chineză au fost înscriși peste 90.000 de noi studenți. Numărul total al studenților care studiază anul acesta în universitățile și instituțiile de învățămînt superior din China este de peste 250.000 persoane.

În școlile medii din R. P. Chineză învață anul acesta aproximativ 3.600.000 elevi, adică cu 23% mai mulți decît în anul școlar precedent.

În Editura pentru învățămîntul public au apărut peste 330 milioane exemplare de manuale pentru școlile medii și elementare.

R.P. ALBANIA

La 1 septembrie a început noul an școlar în școlile din Albania. Anul acesta, în școlile din Albania s-au înscris cu aproximativ 19.000 mai mulți elevi decît anul trecut.

În anii puterii populare, în Albania a fost introdus învățămîntul elementar și mediu de șapte ani obligatoriu. Tot în această perioadă, în Albania au fost înființate cinci institute de învățămînt superior.

Rețeaua de școli elementare din Albania a sporit de aproximativ patru ori în comparație cu anul 1938. Numărul școlilor de șapte ani și școlilor medii a sporit de trei ori, iar numărul elevilor din școli a crescut de 3,3 ori în comparație cu perioada dinainte de război.

R.P. UNGARĂ

La 1 septembrie în orașele și satele din R. P. Ungară grupuri mari de elevi și studenți se îndreptau în grabă spre școală. Toate școlile au fost împodobite cu flori, iar părinții, profesorii și elevii au participat cu aceeași emoție la deschiderea noului an școlar. Anul acesta în școlile medii incomplete din Ungaria învață 1.215.000 elevi, iar în școlile medii complete 134.470 elevi.

Sînt înfăptuite o serie de măsuri menite să ridice nivelul muncii de învățămînt și educație în școlile din R. P. Ungară.

R.P. POLONĂ

După o odihnă plăcută, petrecută în taberele de pionieri și în alte centre speciale, sute de mii de elevi polonezi și-au început activitatea școlară.

În Polonia populară există de peste trei ori mai multe școli de șapte ani decît înainte de război.

Anul acesta, la 1 septembrie și-au deschis porțile în R.P. Polonă aproximativ 14.000 școli elementare de șapte ani, — cu 300 mai multe decît în anul precedent. Planul de șase ani prevede ca pînă în 1955, 87% din elevii școlilor elementare să urmeze cursurile școlilor de șapte ani.

Numărul elevilor școlilor de învățămînt general a crescut cu aproximativ 10.000 .

Rețeaua institutelor de învățămînt superior din Polonia a crescut de peste trei ori în comparație cu perioada dinainte de război. În noul an școlar se deschid o serie de noi școli superioare, printre care: Institutul politehnic din Cracovia, Școala superioară agricolă din Szczecin și alte școli.

Anul acesta, numărul studenților admiși în anul I a înregistrat următoarele creșteri față de perioada dinainte de război: la facultățile de agricultură de patru ori mai mulți studenți, la institutele politehnice — de nouă ori mai mulți studenți și la facultățile de medicină — aproximativ de cinci ori mai mulți studenți.

O demonstrație a curajului, a măiestriei zburătorilor

Zorile dimineții au vestit o frumoasă zi de toamnă. Chiar din primele ore mii de cetățeni ai Capitalei sau din împrejurimile ei, au pornit-o în mașini, motociclete sau pe biciclete către aerodromul Băneasa.

Zeci de mii de oameni ai muncii au venit aici duminică 5 septembrie să asiste la măreața demonstrație a zburătorilor patriei noastre organizată cu prilejul sărbătoririi Zilei Aviației din R.P.R.

Fără îndoială lansarea parașutiștilor a constituit unul din cele mai atractive numere ale mitingului aviatic desfășurat pe aerodromul Băneasa. Iată-i în fotografie pe neînfricații parașutiști în timpul saltului.

La ora 10, la tribună au luat loc tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Gh. Apostol, I. Chișinevschi, general de armată Emil Bodnăraș, C. Pîrvulescu, D. Coliu, M. Dalea, acad. prof. dr. C. I. Parhon, membri ai C.C. al P.M.R., ai guvernului și ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, generali ai Forțelor Armate ale R.P.R., conducători ai organizațiilor de masă, personalități ale vieții științifice și culturale, oameni ai muncii.

Au participat de asemenea membri ai corpului diplomatic.

Clipele mult așteptate sosesc. Deasupra uriașului aerodrom răsună acordurile Imnului de Stat al R.P.R. și al Imnului de Stat al U.R.S.S. Un zumzet puternic se face auzit și de la orizont apar primele avioane. 5 biplane trec deasupra aerodromului. Fiecare avion poartă la bordul său cîte un pavilion. La bordul primelor două avioane flutură drapelul R.P.R. și al U.R.S.S. Cîteva clipe mai tîrziu, pe întinderea nemărginită a cerului s-a profilat o stea uriașă. Zece avioane în zbor execută minunat această grea formație.

Privirile spectatorilor urmăresc cu multă atenție fiecare mișcare de pe aerodrom sau de deasupra lui.

Nu le scapă nici emoția cu care micii constructori de aeromodele își demonstrează măiestria lor. Din patru colțuri diferite ale aerodromului urcă parcă timide către înaltul cerului cîteva aeromodele: planoare de diferite faze ca și propulsoare. Chiar dacă nu au motoare sau nu sînt conduse din manșe sau paloniere la cîteva mii de metri înălțime, ele totuși zboară. Zborul lor lin sau agitat, este răsplata unei munci migăloase care a durat luni sau poate chiar ani de zile. Dacă astăzi constructorul de aeromodele este fericit că planorul său zboară, mîine se va simți fericit sus în împărăția norilor trăgînd sau coborînd manșa și palonierul.

Nu-i deloc un vis naiv. Așa construind aeromodele au pornit pe drumul măiestriei pilotajului sute de piloți din țara noastră. Oare Ilie Smeu care pilotează acum în ochii miilor de spectatori, cu deplină siguranță un planor ca și Valentina Ghinea sau Antoneta Ștefănescu care execută cu pricepere viraje, lupinguri, n-au început la fel? Ba da. Desigur drumul lor prezintă pentru viitorii aviatori o garanție de seamă.

De pe aerodrom a decolat însoțit de un avion planorul romînesc de performanță ce poartă numele unuia dintre primii constructori și piloți din țara noastră Traian Vuia. Pilotat cu măiestrie de încercatul planorist Mircea Finescu, planorul cucerește admirația publicului numeros. Măestria cu care Mircea Finescu execută zborurile pe spate ca și alte interesante figuri de acrobație este neîntrecută. Pilotul demonstrează încăodată talentul și priceperea sa de încercat aviator sportiv.

Remorcate de 3 avioane trei planoare se apropie de aerodrom. La o înălțime amețitoare ele rup legătura cu avioanele și plutesc acum ca niște păsări uriașe. Curajul, voința și stăpînirea de sine, calități necesare unui aviator sînt dezvoltate tinerilor în școlile aviației noastre sportive. Astăzi în patria noastră nenumărați tineri au deschise porțile acestor școli. Mulți dintre ei le-au și absolvit pînă acum. Elena Simina, Sanda Agache, sînt astăzi cunoscute în țara noastră ca pricepute aviatoare.

Gheorghe Cucu, Mircea Cîrstoiu și Valeriu Popovici sînt trei tineri aviatori. Siguranța cu care dirijează cele trei planoare care evoluează acum deasupra uriașului aerodrom este urmarea unei munci intense pentru deplina însușire a tehnicii pilotajului.

Privirile care s-au obișnuit să urmărească în înaltul cerului au coborît acum pe aerodrom odată cu sosirea unei mașini sanitare. Un avion scos din hangar și-a pornit în grabă motorul în timp ce de pe targă un om „bolnav" a fost urcat în carlinga avionului sanitar. Această scenă demonstrativă amintește însă desigur de nenumărate altele pe care cei prezenți aici le-au trăit în realitate. Cîți bolnavi nu și-au recăpătat sănătatea fiind transportați cu avionul pentru o operație urgentă sau cîte bucurii n-a produs în îndepărtatul sătuc din Țara Moților cînd medicamentele așteptate pentru vindecarea unui copil au sosit... cu o parașută? În ultimii ani aviatorii noștri au efectuat peste 1000 de zboruri transportînd medicamente, bolnavi etc.

La o mică înălțime trece acum un avion care brodează pe cerul senin al zilei o perdea groasă de fum. El este desigur avionul pe care cu mîna strașină la ochi —țăranii de pe ogoarele noastre— scrutînd zarea l-au așteptat de atîtea ori. Cu ajutorul acestor avioane au dispărut de pe ogoarele lor dăunătoarele culturilor. Iată de ce pe bună dreptate aviatorii păstrează cu cinste titlul de harnici slujitori ai poporului.

Ca și în alte dăți, vînătoarea de baloane a prilejuit spectatorilor o deplină satisfacție. Cît de plăcut este să urmărești goana nebună a unui avion după micuțul balon care sfîșiat de elicea avionului dispare într-o clipă. Probă extrem de dificilă vînătoarea de baloane cere piloților deosebită experiență în arta pilotajului, o cunoaștere perfectă a conducerii aparatului de zbor. Atingerea țintei, balonul, cere o atenție încordată. Dar piloții Constantin Opriș și Traian Opraru și-au însușit temeinic această măiestrie. Prin vînătoarea de baloane ei au acordat un plăcut spectacol celor de pe aerodrom.

Acrobațiile aeriene au fost desigur un punct mult așteptat din programul mitingului. Executate la mică sau la mare înălțime, ele au produs o bună impresie asupra celor prezenți la măreața demonstrație a aripilor îndrăznețe.

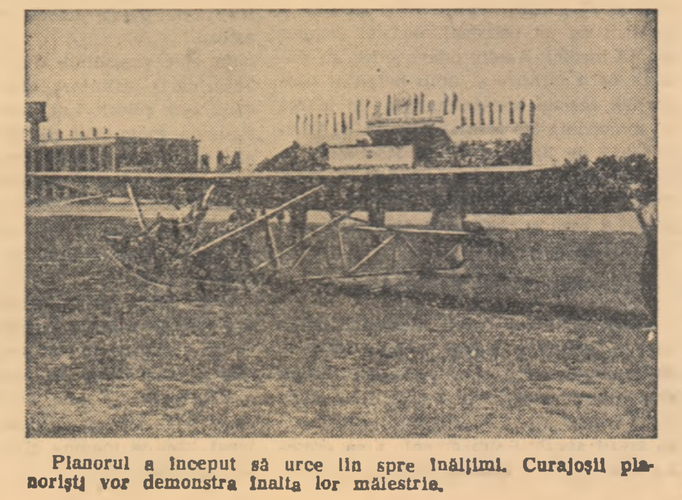
— Strașnici zburători. Adevărați șoimi! Asemenea aprecieri ca și entuziastele aplauze au răsplătit cu multă căldură strădania aviatorilor noștri.

Un șuerat prelung, asurzitor, a străbătut cu iuțeală aerodromul. De pe pămînt cu o viteză de-a dreptul uimitoare s-a desprins o pasăre uriașă de oțel care a dispărut doar în cîteva clipe. Pasărea de oțel s-a repezit după cîteva clipe deasupra aerodromului. Avionul de mare viteză condus cu dibăcie de pilot a executat apoi figuri din înalta acrobație aeriană. Întreaga gamă de figuri executate de acest avion de mare viteză a fost urmărită cu o deosebită atenție. Evoluția avioanelor de mare viteză este o puternică dovadă a preocupării cu care aviatorii noștri stăpînesc tehnica modernă.

Un avion de proporții mai mari pilotează ușor deasupra aerodromului. A încetinit viteza iar zumzetul său tărăgănat a amuțit. Rînd pe rînd, 5 puncte negre se desprind cu viteză de avion. Secundele trec și clipele devin parcă mai palpitante. Dar emoțiile s-au sfîrșit. Deasupra punctelor negre s-au desfăcut ca la o comandă parașute mari, multicolore. Din alte patru avioane s-au mai desprins apoi zeci de parașutiști care au împînzit zarea cu mătasea parașutelor lor care-i poartă ușor către pămînt.

Măreața demonstrație a zburătorilor noștri a fost o nouă dovadă a curajului și măiestriei zburătorilor patriei noastre scumpe.

VASILE RANGA

Planorul a început să urce lin spre înălțimi. Curajoșii planoriști vor demonstra înalta lor măiestrie.

Decorați cu ocazia Zilei Aviației R. P. R.

Sîmbătă a avut loc la Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R., solemnitatea decorării unor oameni ai muncii din diferite sectoare de activitate.

La solemnitate au luat parte tovarășii dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, Mihai Mujic vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, Gh. Marussi, locțiitor al secretarului Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Au fost decorați, cu ocazia Zilei Aviației R.P.R., cu ordinul „Steaua R.P.R.", Ordinul Muncii și Medalia Muncii numeroși ofițeri, sergenți reangajați, militari în termen și angajați civili din forțele aeriene militare ale R.P.R., care printr-o deosebită activitate profesională și politică au contribuit la întărirea forțelor aeriene militare.

Înmînînd decorațiile, dr. Petru Groza a felicitat pe cei distinși, urîndu-le noi succese în muncă pentru prosperitatea patriei noastre.

Cei decorați au mulțumit partidului și guvernului pentru înaltele distincții acordate, angajîndu-se să nu precupețească nici un efort în activitatea lor pentru dezvoltarea aviației noastre.

(Agerpres)

Printre colectiviştii din Stejerei

Drumul spre Pinoasa şerpuieşte de-a lungul Jaleşului. Cum ieşi din comuna Ceauru, după 8 ceasuri de mers, la poalele unui lanţ de dealuri se înşiră căsuţele albe ale stejerenilor. Dincolo de satul Stejerei, pe pămîntul dintre apele Jaleşului şi ale Jiului, se întind tarlalele cu lanurile verzi de porumb şi ogoarele dezmiriştite — de pe care s-a recoltat de mult griul şi orzul — ale gospodăriei agricole colective „Drumul socialismului", din satul Stejerei.

★

Lumina amurgului se topea din ce în ce... Pe drumul ce străbate cîmpul, din malul Jiului spre sat, colectiviştii din Stejerei se întorceau de la arie. Oamenii au intrat cîntînd în curtea gospodăriei. Începuseră lucrul dis-de-dimineaţă şi acum, în ultima zi de muncă pe arie, erau voioşi şi mîndri de rezultatele obţinute. Au terminat complet treierişul. Echipa lui Margău Ion s-a ţinut mereu în fruntea. In drumul lor, ei au trecut şi pe lîngă lanurile frumoase de porumb ale colectivei. Insămînţat la timp şi întreţinut după regulile agrotehnice, porumbul a crescut viguros, bogat în ştiuleţi, cu boabe măşcate. Inima le creştea privind rodul muncii lor.

Intorşi în gospodărie colectiviştii vor să afle cît mai multe din ce s-a petrecut peste zi. Unii răsfoiesc ziarele aduse de poştaş iar alţii vorbesc despre cele petrecute în timpul zilei. Intre preşedinte — Aristică Creţan — şi cîţiva colectivişti din echipa lui Margău s-a încins o discuţie. Elena V. Creţan scoase dintr-o legătură 3 ştiuleţi mari, sănătoşi şi grei, toţi de pe un singur cocean.

— Aşa e porumbul nostru, tovarăşe preşedinte. Nimeni din sat şi chiar din împrejurimi nu va avea de cules asemenea roade.

Preşedintele o privi cîteva clipe în tăcere, apoi o întrebă:

— Şi... mai ai ceva de zis? Bine e ori nu, să lucrăm după ştiinţă?

— De cîteva zile am ţinut să-ţi spun că-mi pare tare rău că atunci, la adunarea generală, am luat cuvîntul şi am întrebat „de ce încă o praşilă şi apoi altă praşilă? Ce atîtea praşile?" Gîndeam atunci, să facem atîtea praşile cîte am apucat din bătrîni. Acum însă, îmi dau seama.

— Cum am muncit noi, nu cred să fi muncit altcineva. Am aplicat sfaturile din carte, — spuse plin de mîndrie şeful de echipă, Margău.

— Ce te tot lauzi atîta măi Ioane — îi spuse în glumă unul din colectivişti.

— Cum mă laud? Am muncit noi bine sau nu? Am făcut arătura bună? Am semănat la timp şi, pe o întindere bună am însămînţat în cuiburi aşezate în pătrat? Am făcut trei praşile, bălegar am aşternut destul, la o mare parte din porumb am făcut polenizarea artificială...

— E drept — continuă altul — dar vezi că la fel ca noi au făcut şi alţii... Au făcut şi colectiviştii din Sîmbotin şi întovărăşiţii din Rovinari, Cîlnic, Teleşti. Nu numai noi...

★

De nenumărate ori colectiviştii vin la socotitor şi se interesează îndeaproape cum creşte avuţia colectivei. Registrul socotitorului este oglinda muncii din această gospodărie. Afli că la griu, cu tot timpul neprielnic, s-a dobîndit în medie 900 kg. la hectar. De asemenea afli că pe întinderile de vie şi livada de pruni, rodul este bogat.

Cifrele din registrul socotitorului arată dragostea de muncă a colectiviştilor din Stejerei. Colectivişti ca Mihai Creţan, utemista Polina Creţan, Dumitru Creţan, Margău Ion, Petre Creţan, Pavel Gheorghe şi alţii au de la începutul anului şi pînă în prezent cîte 109—192 zile muncă.

Dezvoltîndu-se, gospodăria agricolă colectivă „Drumul socialismului" va avea anul acesta venituri frumoase. Prin valorificarea recoltei de ceapă de pe 1 hectar din grădina gospodăriei, prin vînzarea unui porc gras de 150 kg. şi a 10 grăsuni, precum şi a 100 kg. brînză, s-au realizat venituri de multe mii de lei. In curs de valorificare mai sînt şi recoltele de pe 2 ha. cartofi şi 1 ha. fasole, circa 3.000 kg. prune şi 120 kg. lînă de oaie.

Şi cu mai mare avînt muncesc acum pentru înflorirea gospodăriei lor colectiviştii din Stejerei. In grajduri, în loc de 2 vaci cu cît intraseră ei la început în gospodăria cea nouă, acum vezi 4 perechi de boi graşi şi 4 cai frumoşi, buni de muncă. Cele 141 oi, bine întreţinute, sînt o bogăţie şi mîndria colectivei. Ferma de porci cuprinde 17 scroafe şi 3 vieri rasa „Marele alb" şi „Mangaliţa". Harnica îngrijitoare, utemista Polina Creţan, le poartă multă grijă. „La 200 găini, raţe, curcani şi gîşte a ajuns anul acesta crescătoria noastră de păsări" — spune oricui, cu îndreptăţită mîndrie, îngrijitorul lor, bătrînul Ţăin Grigore.

Privind mereu înainte, gîndindu-se la viitorul care trebuie să aducă bunăstare şi fericire în gospodăria agricolă colectivă, colectiviştii au întreprins un larg program de construcţii şi de dezvoltare a ramurilor de producţie. Astfel, ei au construit un grajd pentru vitele de muncă, au început construirea unui saivan pentru adăpostirea a 250 oi şi au mai programat să construiască în cursul acestui an încă un grajd pentru vite şi un pătul pentru porumb.

In gospodăria colectivă munca se face într-un chip nou, după ştiinţa agrotehnică avansată. In 1953, primul an de muncă în colectiv, la gospodăria agricolă colectivă „Drumul socialismului" din Stejerei valoarea unei zile muncă, la împărţirea veniturilor, a fost în medie de 4 kg. griu, 6 kg. porumb, 2 kg. secară etc. Colectivişti ca Mihai Creţan, pentru 300 zile muncă, a primit atunci 1.244 kg. griu, 516 kg. secară, 1.720 kg. porumb, 14 litri ulei şi o cantitate însemnată de furaje.

Asemenea rod bogat au dus în casele lor şi harnicii colectivişti Creţan Petre, Creţan Dumitru, Elena Săpunaru, Creţan Elena şi alţii.

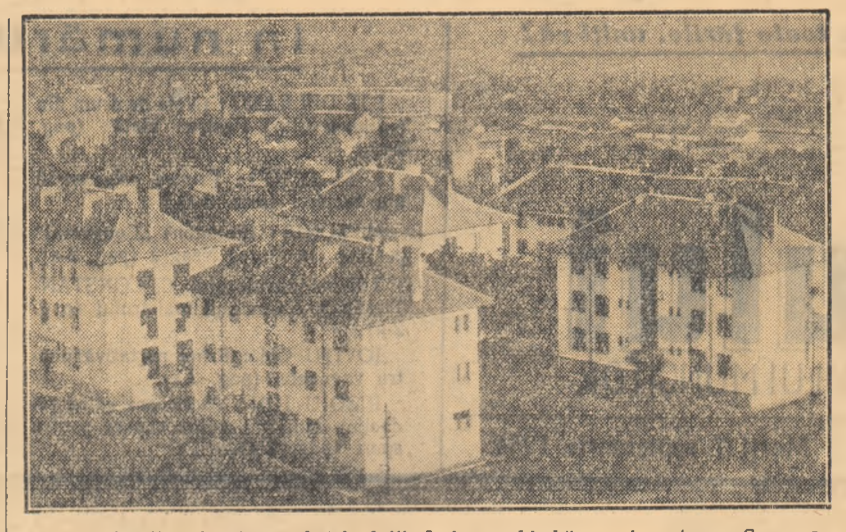
In sat se construiesc case noi. Printre ele este şi aceea a tovarăşului Creţan Aristică, preşedintele colectivei. Fără să-l mai întrebi cum a trăit cu ani în urmă îţi dai seama după casa scundă, bătrînească, ca o chichineaţă. Dar aruncîndu-ţi privirea în ogradă vezi o stivă cu scînduri şi grămezi de ţiglă şi alte materiale de construcţii. „Abia acum am prins dragoste de viaţă. Casă nouă şi sănătoasă voi avea în curînd" — spune colectivistul Creţan Aristică. De cînd e în colectiv, familia lui are îmbrăcăminte bună. Ca el trăiesc toţi colectiviştii harnici din Stejerei.

★

...Înfloreste viaţa nouă în Stejerei. Această viaţă o trăiesc colectiviştii harnici, oamenii care îşi iubesc munca din toată inima. În curînd ei vor aduce acasă o parte din răsplata muncii. De asemenea, sînt hotărîţi să lucreze şi cu mai mult avînt pentru că, pe măsură ce se dezvoltă gospodăria colectivă şi va creşte producţia de cereale la hectar, va creşte şi belşugul în casele lor.

Aşa se întăreşte neconteni colectiva din Stejerei, unde colectiviştii, îndrumaţi de partid, pe calea dreaptă, îşi făuresc o viaţă tot mai fericită.

Corespondent,
I. SBÎRCIOG

In ultimii ani viaţa „bătrînului" Iaşi se schimbă pe zi ce trece. Se construiesc noi fabrici, uzine, cartiere. In fotografie, un aspect al blocurilor muncitoreşti C.F.R. din cartierul Puşkin-Iaşi, construite în ultimii ani.

FOILETON

„Congresul" peştilor din Marea Neagră

Delegaţiile veneau mereu. Un delfin uriaş de culoarea abanosului, gras şi grav, anunţa solemn la intrare pe noii sosiţi:

— Scrumbiile albastre de lîngă Sulina...

Şase cai de mare traseră majestuos la intrare o caleaşcă de mărgean. Doi guvizi iuţi, deschiseră larg uşile, urîndu-le bun venit.

Delfinul grav ştergîndu-şi broboanele de sudoare de pe frunte, anunţa mereu:

— Moruni din largul mării...

— Nisetri de la Capul Midia...

In sala de sidef se făcu tăcere. Un calcan bătrîn din prezidiu, anunţă deschiderea lucrărilor primului congres al peştilor din Marea Neagră.

Delegaţii aplaudară zgomotos din aripioare şi cerură înscrierea la cuvînt.

Spre tribună înaintă un şalău între două vîrste. Salută pe delegaţi în numele peştilor din apele Dunării, ceru linişte şi vorbi:

— Ne-am adunat cu toţii aci, ca delegaţi şi invitaţi, pentru a dezbate o problemă de mare importanţă pentru speciile noastre: problema longevităţii vieţii peştilor.

A ajuns pînă la noi în Dunăre, vestea despre viaţa fericită a peştilor din apele Mării Negre.

Am venit aci, să ne povestească calcanii, moranii, delfinii şi celelalte viețuitoare de aci ale mării, cum au reuşit să trăiască pînă la adînci bătrîneţe.

Sala de sidef se cutremură de aplauzele călduroase adresate [illegible], care reuşiseră o astfel de performanţă.

Un morun subţire se ridică emoţionat şi drept răspuns îşi agită aripioarele spre cele două mari portrete împodobite cu ghirlande de scoici şi melci care încadrau de o parte şi cealaltă, portretul milenarului Neptun — zeul apelor.

— Lor, iubiţilor preşedinţi de onoare ai asociaţiei peştilor veterani din Marea Neagră, le datorăm tihna zilelor noastre.

De pe peretele îmbrăcat în alge marine, pe care erau prinse tablourile, cei doi preşedinţi de onoare zîmbeau ocrotitor asistenţei pescăreşti, care îi aclamau îndelung.

Un crap dolofan din primele rînduri, cîipi mirat din ochişorii săi ca două mărgele, apoi cu răsuflarea întretăiată strigă emoţionat:

— Il cunosc, îl cunosc! E chiar el...

O păstrugă bătrînă se holbă pierdută la tînărul ciortan care pretindea că cunoaşte pe unul dintre cei doi iluştri pămînteni.

— Pe barba lui Neptun! E chiar el, profesorul Băcescu, conducătorul Institutului de Cercetări Piscicole. Il cunosc prea bine: vin doar dintr-un acvariu de 15 cm. al Institutului din Bucureşti.

Din partea cealaltă a sălii de corali, o hamsie voinică dar mlădioasă, cu sclipiri argintii, strigă victorioasă zburdînd pînă sus sub tabloul celuilalt preşedinte de onoare al asociaţiei peştilor veterani:

— Desigur, un preşedinte mai nimerit ca tovarăşul Kain Ivan, director al Direcţiei generale a industriei peştelui, nici nu se putea găsi. L-am văzut adesea prin locurile noastre natale, la Jurilofca, venind şi minunîndu-se cum ne-am mai înmulţit de cînd a plecat dînsul la Bucureşti.

Straşnic mai veghează directorul ca nu cumva să cădeţi în vreun năvod. Vedeţi, mulţumită lui ne-a ferit Neptun de pacostea unui serviciu de prognoză şi recunoaştere a bancurilor de peşti...

Bătrînul calcan din prezidiu se ridică greoi şi sprijinit de subţiori de către doi căluţi de mare, îşi drese glasul şi sfătos vorbi:

— Da, da, voi peştii din apele dulci ne invidiaţi pentru viaţa noastră lungă, dar noi nu ştim ce să mai facem ca să scăpăm de plictiseală. Destul am trăit, ne-am înmulţit zadarnic aşteptînd să ajungem într-o plasă pescărească iar de acolo în tigaia vreunei gospodine, aşa cum este dat oricărui peşte cumsecade. Dar cum să nimerim acolo, cînd tehnicienilor Institutului de Cercetări Piscicole le este frică să vie pe mare, să descopere drumurile pe care călătorim noi pentru a le face cunoscute pescarilor şi preferă să studieze problemele dezvoltării pescuitului, în... Bucureşti.

Un murmur străbătu sala de sidef.

Bătrînul calcan obosise; şezu jos şi tăcu.

Un rechin însă, aduse vorba cum că s-ar face mari pregătiri în vederea cercetării locurilor unde se adună peştii.

Sala de corali se puse toată în mişcare. Delegaţii îşi părăsiră în fugă locurile, înghesuindu-se pentru a pleca în larg. Dar atunci, dolofanul de crap care sosise tocmai de la Bucureşti, sări ţipînd cît îl ţinea gura:

— Staţi fraţilor! Nu vă paşte nici un pericol. Inginerul Ţipă, tînărul care a studiat în U.R.S.S. tehnica recunoaşterii şi cercetării bancurilor de peşti, a fost pus de Direcţia generală a industriei peştelui, să cerceteze... hîrtiile la serviciul de producţie al întreprinderii piscicole de la Sf. Gheorghe.

In faţa acestei veşti, delegaţii s-au repezit înveseliţi la locurile lor şi cu încins o horă de au început să clocotească într-atîta valurile mării, încît meteorologii au anunţat furtună de gradul V.

. . . .

Iar dacă într-una din zile, veţi vedea defilînd pe străzile Bucureştiului un cortegiu neobişnuit: bancuri roioase de calcani în cămăşile lor albe pe piept şi cenuşii verzui pe spate, moruni puternici şi sprinteni ca nişte atleţi, elegante şi mlădioase scrumbii albastre, chefali strălucitori şi prietenii lor hrăpăreţii rechini, să nu vă miraţi. Delegaţii peştilor din Marea Neagră se vor îndrepta liniştiţi spre birourile tovarăşului director Ivan Kain ca şi spre acelea ale profesorului Băcescu Mihail, onorabilii lor ocrotitori, pentru ca sub ferestrele camerelor să le ureze să trăiască ani mulţi spre binele şi fericirea neamului pescăresc.

M. ZONIS

Noi articole de marochinărie

In numeroase fabrici din Capitală şi din ţară a început să se producă în acest an un bogat sortiment de articole de marochinărie din înlocuitori de piele pe bază de cauciuc şi „nitro". Articolele de marochinărie executate din aceşti înlocuitori au un aspect plăcut şi sînt foarte rezistente. La Fabrica „Simion Bărnuţiu" din Sebeş Alba şi „Flacăra Roşie" din Bucureşti se produc diferite modele de poşete din piele artificială, iar la fabricile „8 Mai" din Mediaş, „13 Decembrie" din Sibiu, şi „Kirov" din Capitală se confecţionează poşete de ştrand, serviete, mape cu fermoare, cordoane, valize, ghiozdane şcolare şi penare şcolare.

Pînă acum s-au executat peste 120 de modele de diferite articole de marochinărie din înlocuitori de piele.

La Fabrica „Bela Brainer" din Timişoara se produce în cantităţi mari pielea artificială „nitro", iar la U.C.R. şi „Tehnica Nouă" din Bucureşti, înlocuitor de piele pe bază de cauciuc. Aceasta va face posibil ca în acest semestru să se producă cu 60 la sută mai multe articole de marochinărie de cît în primul semestru al anului.

Note de drum din regiunea Cluj

PENTRU VIAŢĂ

Un culoar lung străjuit în dreapta şi stînga de uşi vopsite în alb. Linişte şi curăţenie. Trec femei şi bărbaţi cu papuci în picioare, îmbrăcaţi în halate albastre, pluşate. Atmosferă de spital.

Cu Köppe Ileana m-am întîlnit întîmplător într-una din camere. Era culcată în pat şi stătea de vorbă cu o prietenă care-i adusese veşti din uzină.

Köppe are 23 de ani şi este muncitoare la uzina „Ianoş Herbak" din Cluj unde conduce o brigadă utemistă. Despre această brigadă muncitorii noştri spun numai lucruri bune. Depăşiri de normă şi economii însemnate de piele obţine lunar brigada. Dar Köppe e cunoscută de tovarăşii ei de muncă nu numai datorită activităţii în producţie. În ziare au apărut scurte informaţii purtînd semnătura tinerei responsabile de brigadă. Ea a început să scrie de puţină vreme dar are ceea ce în tehnica gazetărească se numeşte „ochi". Cînd ne-am întîlnit tot despre aceasta mi-a vorbit: ce-a mai scris pînă acum, ce va scrie de-acum înainte.

Köppe este la începutul activităţii ei gazetăreşti. Între posibilităţile ei actuale şi dorinţa de a scrie un roman este o oarecare diferenţă. De fapt, o discuţie despre calităţile sau defectele viitorului roman al utemistei Köppe nu-şi are rostul. Mai important este să reţinem că o muncitoare de 23 ani a luat creionul în mînă pentru a se adresa milioanelor de oameni din ţara noastră, comunicîndu-le victoriile şi greşelile tovarăşilor ei de muncă. Pentru aceasta să-i urăm Ilenei să se însănătoşească cît mai curînd.

Dacă pe Köppe am întîlnit-o întîmplător, cu Bartha Margareta am vrut eu să stau de vorbă. E o fată blondă cu ochi albaştri, plinuţă în obraji şi la trup. Am întîlnit-o în laborator şi pentru că avea atunci clipe de răgaz s-a învoit să-mi răspundă la întrebări.

Tatăl Margaretei este maistru în uzină şi fratele ei, Ştefan, studiază la Kiev chimia industrială. Ea este studentă la Institutul medico-farmaceutic din Tg. Mureş. Vara aceasta a terminat anul doi şi cînd a venit în vacanţă la Cluj a intrat ca practicantă în acest spital. De fapt, — spune ea — practica studenţilor medicinişti începe abia din anul trei. Ea însă, care se specializează în pediatrie găseşte la secţia ginecologie a spitalului prilejul unei adînciri a cunoştinţelor teoretice căpătate în institut.

Ajuns la acest punct cu lectura cititorul va fi îndreptăţit să se întrebe despre ce spital e vorba. Şi deşi mi s-a atras atenţia că numele de spital este azi înlocuit cu cel de staţionar, după toate cele văzute într-una din aripile palatului administrativ al uzinei „Ianoş Herbak" îmi iau dreptul de a crede că numai noţiunea de spital — încă vie în mintea cititorilor poate exprima cu plasticitate această mare realizare.

La 1 iulie a început să funcţioneze spitalul uzinei „Ianoş Herbak" cu o capacitate de 65 paturi, cuprinzînd 6 servicii şi deservit de un personal medical compus din 18 medici. Aceste cîteva cifre au puterea de a înfăţişa şi unui neiniţiat proporţiile acestui spital, construit în marea lui majoritate din resurse interne. El funcţionează pe lîngă uzină şi deserveşte pe toţi salariaţii uzinei în mod gratuit. Noul spital constituie la drept vorbind o expresie a ceea ce înseamnă salariul social în ţara noastră.

KEREKEŞ IOAN POVESTEŞTE:

Începuseră ploile din toamna lui 44 cînd szalaziştii au intrat în Jeica noastră. Arătau obosiţi şi prăfuiţi ca după un drum greu. S-au răspîndit prin case după mîncare, încruntaţi şi blestemînd. Spre ziuă au trezit satul şi sub ameninţarea armelor i-au silit pe oameni să-şi urce boarfele în căruţe şi să plece. Încotro? Pe urmele armatei hitleriste care dăduse bir cu fugiţii. Aşa am părăsit noi satul. Un convoi lung şi trist sub ploaia rece de toamnă. Cînd nu mai aveam loc de maşini arse şi cadavre, părăseam şoseaua şi porneam prin porumbiştile neîngrijite. Mureau de foame vitele, se prăpădeau copiii.

În apropierea Dejului convoiul nostru a fost oprit. Frontul fusese spart de trupele sovietice şi romîne. Ni s-a permis să plecăm acasă. Alte săptămîni am mers zi şi noapte cu femei, copii şi bătrîni bolnavi în căruţe. Dar de ajuns tot am ajuns. Am găsit jumătate din sat ars, uşile şi ferestrele distruse, acoperişurile caselor sparte. Oamenii care nu-şi putuseră încărca în căruţe tot avutul căutau printre ruini şi fum... A trebuit ca fiecare dintre noi să începem să trăim de parcă atunci ne-am fi întemeiat familia.

De ce am vrut să încep povestea mea cu această imagine tristă? Pentru că numai cunoscînd-o pe aceasta şi prinzîndu-i tîlcul vei putea judeca traiul nostru de astăzi.

Eu sînt preşedinte aici în colectivă la Jeica de la înfiinţare, din 1950. Că întreg satul este colectivizat, asta ai aflat-o desigur la raion. Tot de acolo ai putea să afli şi cum s-a putut întîmpla asta. De aceea n-am să-ţi mai povestesc. Am să-ţi spun doar cîteva lucruri care nu le poţi afla de la raion şi dacă ştii să desluşeşti în fiecare fapt miezul lui vei şti cum trăim noi azi.

Intîi, vreau să-ţi vorbesc despre nunţile din gospodăria noastră. Anul trecut 28 de tineri de la noi s-au căsătorit. Nu este o cifră mare. In alte părţi oamenii se căsătoresc tot anul. La noi la ţară, primăvara însămînţezi, vara seceri. Pentru jucat rămîne toamna şi iarna. Atunci se fac nunţile.

La noi în Jeica nunţile durează cîte două, trei zile. Ce fac oamenii în aceste zile? Petrec. Acum, gîndeşte-te că acest lucru nu-l face o familie, două, trei, sau zece. Un sat întreg petrece, un sat cu 134 de familii. Ce fel de viaţă duc aceste familii dacă două luni încheiate n-au altă grijă decît să petreacă, să rîdă, să ciocnească pahare, să schimbe glume şi să joace mîndrele noastre hore şi ceardaşuri. Trage singur concluziile!

Că nunţile nu sînt ele singurul argument al bunăstării colectiviştilor, să-ţi mai dau cîteva exemple. Cînd ţi-oi spune că nici o familie n-a avut mai puţin de 600 de zile-muncă şi că pentru fiecare zi-muncă s-au dat — de pildă 3 kg. griu în timp ce necesarul de griu între două recolte pentru o familie cu 4 persoane este de 1.000 kg., ai să fi convins? Cînd vei afla că anul acesta cîteva familii şi-au cumpărat radio, altele mobilă, două familii şi-au construit case noi, că 12 fii ai colectiviştilor sînt elevi la liceele din Cluj şi Tg. Mureş şi peste puţină vreme ne vom mîndri cu primul absolvent — Hunyadi care acum mai învaţă la universitatea Bollay — ce vei mai spune?

Şi pentru a încheia discuţia să mai afle oamenii din ţară că aici la Jeica preşedintele e silit să sancţioneze oamenii pentru că încalcă statutul cu privire la averea personală a colectiviştilor. Un colectivist de aici, Kerekeş Ioan, (numai la nume seamănă cu mine) de cînd se ştie n-a avut nici o vacă, iar acum de curînd — era să-l „sancţionăm" pentru că avea 2 vaci. Moghioroş Mihai era în aceeaşi situaţie. Mi-a ascultat sfatul însă şi şi-a vîndut o vacă cumpărîndu-şi aparat de radio şi multe altele.

Pentru noi, munca este într-adevăr o bucurie, o mare cinste. Atunci ai înţeles şi pentru ce noi trăim azi o viaţă de om. Iar acum să ne vedem sănătoşi!

ION DELEANU
coresp. „Scînteii tineretului" pentru regiunea Cluj

Tribuna INOVATORULUI

Cuvîntul maistrului

Folosind experienţa sovietică şi în domeniul inovaţiilor, numeroşi muncitori şi tehnicieni de la Energo-Combinatul nr. 1-Constanţa îndrumaţi de organizaţia de bază şi de organele sindicale din întreprindere, au reuşit să facă importante inovaţii şi raţionalizări aducînd prin aceasta o contribuţie însemnată la rezolvarea multor probleme tehnice dificile care stăteau în calea îndeplinirii şi depăşirii planului de producţie al întreprinderii.

Printre zecile de inovaţii şi raţionalizări făcute în ultimul timp este şi aceea a maistrului mecanic Ciocodeică Niculae care printr-o muncă perseverentă, din dorinţa de a mări productivitatea muncii, de a uşura munca şi de a aduce economii de materiale întreprinderii, a reuşit să confecţioneze pe principii noi, o presă hidraulică pentru presarea ventilelor de înaltă presiune de aburi şi apă, care s-a constatat că dă cele mai bune rezultate.

Pentru a afla cîteva amănunte în legătură cu această inovaţie, ne-am deplasat la termocentrala Ovidiu II, unde inovaţia este pusă în aplicare — şi am stat de vorbă cu inovatorul, care este maistru mecanic şef la atelierul de întreţinere cazane.

Tovarăşul Ciocodeică Niculae, ne-a condus în faţa presei concepută şi confecţionată de el, şi aici fără să mai aştepte să fie întrebat, a început să arate pe scurt munca pe care a depus-o şi sprijinul pe care l-a primit ca să poată să realizeze această presă, în faţa căreia ne aflăm acum.

— M-am gîndit să fac această presă hidraulică — ne-a spus tov. Ciocodeică — cînd cazanul nr. 2 era în revizia generală. Aveam de presat atunci circa 200 de ventile din care mai mult de 60 de ventile erau scoase şi stăteau pe banc. Pînă atunci ventilele se presau cu o pompă manuală la care 2 oameni în 20 de minute de-abia puteau presa un ventil, depunînd o muncă istovitoare.

Ştiind că pompele de alimentare a cazanelor au o presiune de 50 kg. pe cm. pătrat, am luat o derivaţie din conductele principale la care am instalat această presă, care presează cu putere de 50 kg. pe centimetru patrat adică, atît cît este nevoie pentru presarea ventilelor.

Cu acest dispozitiv, în maximum de 5 minute, un singur om presează un ventil în mod mecanic fără nici un efort.

Presa am confecţionat-o în întregime din deşeuri.

Ţin să arăt că la realizarea acestei inovaţii, am avut un ajutor direct din partea comuniştilor şi personal din partea tovarăşului Mocanu Ion, secretarul organizaţiei de bază de partid.

Sînt mulţumit că prin acest dispozitiv am contribuit la uşurarea condiţiilor de muncă ale muncitorilor din uzina noastră, realizîndu-se de asemenea importante economii în întreprindere. Trebuie să recunosc, mă bucură şi faptul că am primit ca răsplată din partea conducerii suma de 520 lei. Această inovaţie nu este prima mea inovaţie şi cred că nu este nici ultima, — ne-a spus rîzînd, tovarăşul Ciocodeică, cînd ne-am luat rămas bun de la dînsul.

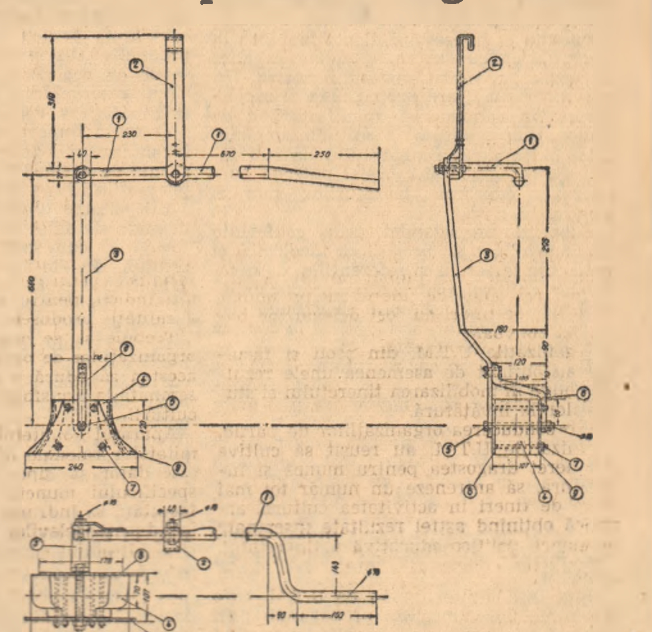
Ca tovarăşul Ciocodeică Niculae mai sînt încă mulţi muncitori inovatori la Energo-Combinatul nr. 1-Constanţa.

Ajutaţi în muncă de conducerea întreprinderii, de organizaţia de partid şi sindicat, ei depun toată munca şi toată priceperea lor pentru a da energie electrică cît mai multă, cît mai ieftină şi fără întreruperi, contribuind astfel la efortul general pentru mărirea producţiei şi productivităţii muncii, factori de bază pentru continua îmbunătăţire a condiţiilor de trai ale oamenilor muncii.

Corespondent
C. CONSTANTINESCU

Frîna portativă pentru vagonete

Efectuarea transporturilor pe linie ferată îngustă, prezintă de multe ori dificultăţi din cauza imposibilităţii de frînare a vagoneţilor. Acesta este cazul în mine, unde pe galeriile cu o pantă mai mare de 5 la sută, înfrînarea vagoneţilor este foarte grea, iar scăparea acestora poate provoca accidente sau deraieri care stînjenesc producţia.

Pentru evitarea acestor neajunsuri, inovatorul a imaginat şi construit o frînă portativă care se poate aplica în cîteva minute, pe orice vagonet metalic.

După cum se vede din figura alăturată, această frînă se compune dintr-o pîrghie orizontală (1) confecţionată din oţel patrat, avînd extremitatea îndoită şi rotunjită, formînd mînerul de acţionare al frînei. Pîrghia este prevăzută cu o piesă metalică (2) în formă de ghiară, servind la agăţarea frînei de cutia metalică a vagonetului, iar la extremitatea opusă mînerului este articulată cu o pîrghie verticală (3) prin intermediul unui bulon.

Pîrghia verticală (3) construită din oţel lat, este îndoită după profilul exterior al cutiei vagonetului şi este prevăzută la partea inferioară cu un sabot (4) din lemn de fag, montat pe un bulon (5) şi susţinut de o bară de oţel cotită (6), care împreună cu pîrghia verticală formează o furcă. Pentru consolidarea şi evitarea crăpăturilor, sabotul este strîns cu patru şuruburi (7) între două plăci de oţel (8 şi 9), placa (9) fiind mai mare, are rolul de a împiedica ieşirea sabotului dintre roţi în timpul mersului vagonetului.

Montarea frînei se face prin introducerea sabotului între una din perechile laterale de roţi ale vagonetului, cu placa mai mare (9) spre interiorul vagonetului, şi sabotul sprijinit pe şină, împinge sabotul pînă ce placa (9) trece în dosul bizelor roţilor vagonetului, apoi se ridică întregul sistem de pîrghii, se agaţă prin ghiara metalică (2) de marginea cutiei vagonetului.

Frîna este astfel echilibrată, încît în stare de repaus sabotul este puţin ridicat, frecînd uşor pe roţi. Aceasta s-a obţinut prin alegerea potrivită a greutăţii pieselor componente ale frînei în aşa fel încît momentul pîrghiei de acţionare faţă de punctul de oscilaţie (bulonul ghiarei) să fie ceva mai mare decît momentul celorlalte piese în raport cu acelaşi punct.

In acest mod se evită ca sabotul să fie aruncat de la locul său în timpul mersului, iar frecarea uşoară nu are influenţă nici asupra uzurii sabotului şi nici asupra mersului vagonetului.

Pentru folosirea frînei montate, este suficient a se apăsa pe manetă, capătul rotunjit al pîrghiei (1), provocîndu-se ridicarea pîrghiei verticale împreună cu sabotul care calcă pe ambele roţi producînd frînarea. Datorită faptului că sabotul poate oscila în jurul bulonului (5), precum şi a posibilităţii de oscilare a pîrghiei verticale, sabotul calcă în mod egal şi exercită aceeaşi presiune asupra ambelor roţi.

Această frînă prezintă următoarele avantaje:

— înlătură pericolul deraierilor şi accidentelor deoarece muncitorul este permanent stăpîn pe vagonet. In acest mod se realizează economii, atît directe — prin evitarea stricării vagoneţilor şi a risipirii materialului transportat, cît şi indirecte, prin evitarea întreruperilor de transport care stînjenesc producţia.

— se poate mări viteza de circulaţie a vagonetelor.

— un singur muncitor poate manevra deodată două-trei vagonete, realizîndu-se economie de mînă de lucru.

— frînele fiind portative şi uşor de montat, este necesar numai un număr de frîne egal cu numărul muncitorilor care manevrează vagonetele.

— se reduce consumul încălţămintei de protecţie a vagoneţilor care în cazul aplicării acestei frîne nu mai sînt nevoiţi să înfrîneze vagoneţii prin tîrîtul picioarelor pe şină sau pe pămînt.

Datorită construcţiei sale simple poate fi realizată cu uşurinţă în atelierele întreprinderilor, costul ei fiind foarte redus. Frîna poate fi montată şi demontată cu mare uşurinţă, poate fi aşezată pe o parte sau pe cealaltă a vagonetului, transpunerea făcîndu-se numai prin demontarea a două şuruburi, iar în caz de nevoie se pot monta pe un singur vagonet două frîne în acelaşi timp.

Această frînă poate fi construită pentru orice tip de vagonet prin modificarea corespunzătoare a dimensiunilor pîrghiilor sau saboţilor.

Inovaţia descrisă poate fi aplicată în toate minele şi carierele ce folosesc vagoneţi pe pante înclinate.

IOVIŢU GH.

Scrisoare către redacţie

Mai multă preocupare pentru sport

Dornici de a desfăşura o activitate sportivă cît mai intensă, tinerii din satul Tămăşeşti, comuna Videle, regiunea Bucureşti în frunte cu utemiştii au hotărît să amenajeze prin muncă voluntară un teren de fotbal.

Cu multă dragoste au muncit atunci utemiştii Iordache Dumitru, Bodea Alexandru etc.

De la amenajarea terenului au trecut aproape două luni. In acest timp tinerii au încercat prin toate mijloacele să obţină materiale sportive pentru fotbal dar în zadar.

Veţi spune pe bună dreptate că mai sînt şi alte discipline sportive în afară de fotbal. Dar în satul Tămăşeşti întreaga activitate sportivă este inexistentă.

Ţăranii muncitori din acest sat nu cunosc sporturi ca: oina, baschet, volei etc.

Mai mult decît atît, în Tămăşeşti nu există niciun aspirant sau purtător al insignei G.M.A. sau F.G.M.A.

In întreaga ţară s-a desfăşurat prima etapă a spartachiadei satelor, numai în acest sat nu se ştie nimic despre spartachiadă.

Ce-au de zis tovarăşii de la raionul U.T.M. şi C.F.S. faţă de situaţia existentă în Tămăşeşti?

Tinerii însă aşteaptă din partea lor mai multă preocupare pentru antrenarea tinerilor ţărani muncitori în practicarea sportului.

Corespondent
RIZOIU ION

Pentru conducerea concretă a organizaţiilor U.T.M.

Pe marginea Plenarei lărgite a Comitetului regional U. T. M. Bucureşti

La plenara lărgită a Comitetului regional U.T.M. Bucureşti, care a avut loc zilele trecute, s-au discutat — în lumina Hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea U.T.M. şi a documentelor Conferinţei pe ţară a U.T.M. — măsurile ce trebuiesc luate în vederea îmbunătăţirii activităţii organizaţiilor U.T.M. din regiunea Bucureşti.

Expunerea făcută de către tovarăşul Fulger Cornel, prim secretar al C.C. al U.T.M. a subliniat importanţa deosebită pe care o are Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea U.T.M.

În continuare, tov. Fulger a arătat o serie de rezultate însemnate obţinute în muncă de către organizaţiile U.T.M. din regiunea Bucureşti, pentru traducerea în viaţă a hotărîrilor, plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953.

In urma unor măsuri luate de comitetul regional, de comitetul orăşenesc şi de către comitetele raionale, organizaţiile de bază U.T.M. se ocupă tot mai mult de antrenarea tineretului în întreceri socialiste şi patriotice, organizează brigăzi de producţie, posturi utemiste de control şi alte forme de mobilizare a tineretului pentru îndeplinirea planurilor de producţie. Astfel, în regiune sînt în prezent peste 2680 brigăzi de producţie şi 765 posturi utemiste de control. Pentru producerea a cît mai multe bunuri de larg consum pentru oamenii muncii, au luat fiinţă în întreaga regiune 29 de secţii ale tineretului.

Succesele obţinute de cei peste 79.000 tineri antrenaţi în întrecerea socialistă, de cei peste 584 fruntaşi, inovatori şi raţionalizatori din regiunea Bucureşti dovedesc avîntul cu care a pornit tineretul la îndeplinirea măsurilor luate de partid.

O însemnată contribuţie la ridicarea calificării tineretului o aduc cursurile de minim tehnic organizate din iniţiativa U.T.M.

La îndeplinirea sarcinilor ce reies din hotărîrile plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din august 1953, un aport însemnat au adus şi tinerii din agricultură. Astfel, în multe S.M.T., G.A.S., G.A.C., întovărăşiri agricole, în sate şi comune, numărul tinerilor cuprinşi în întrecerea socialistă şi patriotică a crescut simţitor. Iniţiativa tinerilor tractorişti de la S.M.T. Peciul Nou a fost îmbrăţişată de un număr de 1.118 tineri tractorişti din regiunea Bucureşti.

Aproape 300.000 de tineri din oraşul şi regiunea Bucureşti au fost mobilizaţi la întreţinerea şi recoltatul legumelor şi zarzavaturilor din G.A.S. şi secţiile anexe de pe lîngă întreprinderi. Un frumos exemplu l-au dat în acest sens tinerii şi pionierii din raionul Crevedia care au recoltat 11.200 kg. mazăre.

O mare contribuţie au adus tinerii muncitori din agricultură în munca de strîngere a recoltei. Un număr de 191 de arii au fost patronate de tineret iar un număr însemnat de tineri au fost delegaţi de batoze şi convoaie.

Organizaţiile U.T.M. din şcoli şi facultăţi au obţinut de asemenea unele rezultate bune în mobilizarea tineretului şi studenţilor la învăţătură.

Sub conducerea organizaţiilor de partid, organizaţiile U.T.M. au reuşit să cultive la tineret dragostea pentru muncă şi învăţătură, să antreneze un număr tot mai mare de tineri în activitatea cultural-artistică obţinînd astfel rezultate însemnate în munca politico-educativă a tineretului.

Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. a scos în evidenţă faptul că deşi există unele rezultate bune în munca U.T.M. activitatea sa nu este încă la înălţimea sarcinilor puse de partid. Această apreciere a partidului a fost confirmată odată mai mult de către lucrările Conferinţei pe ţară a U.T.M.

În regiunea Bucureşti, organizaţiile U.T.M. şi activiştii utemişti n-au ţinut seamă întotdeauna de faptul că adevărata călire şi educaţie comunistă a tineretului se face prin muncă. Numai astfel se poate explica faptul că unele organizaţii U.T.M. atît din industrie cît şi din agricultură nu au contribuit încă pe măsura forţelor şi posibilităţilor lor la antrenarea tineretului în lupta pentru traducerea în fapt a hotărîrilor plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din august 1953.

In munca multor organizaţii U.T.M. din industrie există formalism şi superficialitate. Numai astfel se poate explica că la Complexul „Griviţa Roşie" din cele 35 brigăzi U.T.M., nu trăiesc cu adevărat decît 7 brigăzi, că la întreprinderea „21 Decembrie" se cunoaşte că sînt 38 brigăzi U.T.M. iar în realitate nu există niciuna.

Există o slabă preocupare a organizaţiilor U.T.M. şi în direcţia întăririi disciplinei tinerilor în producţie, a lichidării absenţelor nemotivate de la lucru. Sînt frecvente de asemenea cazuri cînd tinerii au atitudine necorespunzătoare faţă de tehnicieni, ingineri şi muncitorii vîrstnici cu care lucrează.

Aceste lipsuri se datoresc în mare măsură comitetului regional şi întregului aparat regional care deşi a cunoscut aceste lipsuri, nu a luat la timp măsurile cele mai hotărîte pentru înlăturarea lor, nu a încurajat entuziasmul şi iniţiativa utemiştilor şi tinerilor. În munca comitetului regional, a comitetului orăşenesc şi a multor comitete raionale din regiune s-a manifestat birocratism şi formalism. Datorită acestui fapt adeseori munca unor organizaţii de bază a fost analizată din birou după date statistice, fără o cunoaştere reală a situaţiei de pe teren. Puţinii activişti care s-au deplasat pe teren în raioanele agrare nu s-au ocupat suficient de munca organizaţiilor de bază U.T.M. săteşti deoarece au fost insuficient pregătiţi în problemele agriculturii.

Organizaţiile U.T.M. din şcoli nu s-au preocupat îndeajuns pentru a crea o opinie de masă împotriva acelora care folosesc metode necinstite — rămase din şcoala burgheziei — pentru a trece examenele.

In cadrul aparatului comitetului regional şi al comitetelor raionale nu s-a lichidat încă munca zgomotoasă şi de paradă dusă în activitatea cu pionierii.

Biroul comitetului regional U.T.M. Bucureşti s-a preocupat slab de ridicarea nivelului politic al activiştilor, de educarea lor multilaterală, neţinînd seamă de faptul că tineretul patriei noastre merge înainte, că cerinţele lui faţă de activiştii utemişti sînt tot mai mari.

În încheierea expunerii sale, tovarăşul Cornel Fulger a arătat şi sarcinile ce reies din Hotărîrea Biroului Politic al C. C. al P. M. R. şi din documentele Conferinţei pe ţară a U. T. M., pentru comitetul regional U. T. M. Bucureşti. În momentul de faţă, în întimpinarea Congresului al II-lea al P.M.R., problema principală este mobilizarea tuturor organizaţiilor U.T.M. şi a maselor de tineri la o participare mai activă în întrecerea socialistă, pentru creşterea continuă a producţiei bunurilor de larg consum, pentru asigurarea succesului muncilor agricole etc.

Activiştii comitetului regional trebuie să îndrume organizaţiile U.T.M. din industrie pentru ca acestea să antreneze un număr cît mai mare de tineri în întrecerea socialistă pentru îndeplinirea planului la toţi indicii, pentru continua îmbunătăţire a calităţii produselor etc.

Trebuie să se dea o mai mare atenţie organizaţiilor de bază de la sate pentru ca acestea să aducă o contribuţie mai însemnată la transformarea socialistă a agriculturii.

Aparatul comitetului regional şi al comitetelor raionale din regiunea Bucureşti este dator să lupte pentru cunoaşterea specificului muncii U.T.M. din şcoli şi facultăţi, să îndrume organizaţiile de bază în educarea elevilor şi studenţilor în spiritul atitudinii conştiente şi pline de răspundere faţă de învăţătură.

O problemă deosebit de importantă ce ne stă în faţă este organizarea temeinică a învăţămîntului politic de U.T.M. în anul şcolar 1954-1955. Activul comitetului regional are datoria să-şi însuşească temeinic sarcinile privind organizarea învăţămîntului politic, să ajute direct comitetele raionale U.T.M. în selecţionarea şi instruirea propagandiştilor, în recrutarea cursanţilor.

Activiştii comitetului regional şi ai comitetelor raionale trebuie să-şi îmbunătăţească continuu metodele şi stilul de muncă, să ajute cu răbdare şi în mod sistematic munca de organizaţie acolo jos unde merg pe teren, să exercite un control operativ şi eficace care să asigure mobilizarea organizaţiilor U.T.M. în îndeplinirea sarcinilor mari pe care partidul le-a pus în faţa Uniunii Tineretului Muncitor.

În atenţia fiecărui activist utemist trebuie să stea lupta continuă pentru stîrpirea birocratismului, formalismului şi superficialităţii din munca în rîndul tineretului.

Nu trebuie să uităm nici un moment că singura metodă justă de conducere comunistă este principiul conducerii colective, care trebuie să se înrădăcineze începînd de la comitetul regional şi pînă jos în organizaţiile de bază.

După expunerea prezentată au luat cuvîntul la discuţii mulţi participanţi la această plenară care au scos în evidenţă lipsurile din munca comitetului regional şi a comitetelor raionale U.T.M.

Printre principalele lipsuri criticate de plenară a fost şi lipsa de calificare a unor activişti ai comitetului regional în diferitele domenii ale muncii de organizaţie.

Activiştii secţiei muncitoreşti-agrare, spre exemplu, nu s-au străduit să-şi însuşească temeinic nici măcar problemele secţiei în care muncesc. Din acest motiv, comitetele raionale săteşti nu au fost ajutate suficient asupra felului în care trebuie să-şi ducă munca pentru a mobiliza activ organizaţiile U.T.M. la transformarea socialistă a agriculturii, la ridicarea producţiei agricole.

În cuvîntul său tovarăşul Putinică Petre, prim secretar al comitetului raional U.T.M. Vîrtoapele, a arătat că deşi munceşte într-un raion agrar totuşi el n-a simţit ajutorul comitetului regional.

Tot despre lipsa de ajutor din partea activiştilor comitetului regional a vorbit şi tovarăşul Sandor Tudor, prim secretar al comitetului raional U.T.M. Crevedia. El a criticat cu tărie pe tovarăşul Iordăchescu Ion, secretar al comitetului regional care a venit pe teren, şi-a notat în carnet lipsurile din munca unor organizaţii U.T.M. din sectorul socialist al agriculturii şi s-a grăbit să se întoarcă la regiune fără să-şi aducă contribuţia la lichidarea acestor lipsuri.

Unii tovarăşi, printre care Costea Petre, Dalban Cornel etc. au arătat că sînt multe comitete raionale care nu se preocupă de felul în care tinerii îşi petrec timpul liber, nu-i ajută să se distreze în mod plăcut şi civilizat, nu duc muncă combativă împotriva influenţei ideologiei putrede burgheze în rîndul tinerilor.

Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea U.T.M. a arătat printre altele că multe organizaţii U.T.M. nu ţin seamă de faptul că întreaga educaţie comunistă este o educaţie de clasă. Din acest motiv ele nu mobilizează în permanenţă pe utemişti şi masele largi ale tineretului pentru demascarea duşmanului de clasă şi combaterea ideologiei lui. Faptele relatate în plenară dovedesc că acolo unde organizaţiile U.T.M. au slăbit influenţa lor politică şi ideologică, elementele chiabureşti şi alţi duşmani, au îndemnat tineretul la huliganism, chiul, lenevie, atitudini necinstite faţă de tovarăşii de muncă.

In plenară s-a arătat de asemenea că există încă serioase rămîneri în urmă în privinţa creşterii rîndurilor U.T.M., în deosebi la sate.

Unii participanţi la plenară au criticat cu asprime lipsa de interes faţă de atragerea tinerelor fete în activitatea obştească şi în U.T.M. manifestată de multe organizaţii de bază şi organe de conducere U.T.M., atitudine ce porneşte de la concepţia burgheză de subapreciere a capacităţii de muncă a fetelor. Aceasta o dovedeşte şi faptul — a arătat tovarăşa Bargiuma Elena — că în aparatul comitetelor raionale săteşti şi chiar la comitetul regional muncesc puţine fete.

Unii participanţi la plenară ca tov. Băltoiu Ion, Florea Ion, Costea Petre şi alţii, au făcut unele propuneri preţioase cu privire la ridicarea calificării activiştilor, la deschiderea anului de învăţămînt politic, la organizarea timpului liber al activiştilor şi al tineretului etc.

În cuvîntul său, tov. Dănoiu Gheorghe secretar al comitetului regional P.M.R. Bucureşti a arătat că o sarcină importantă a comitetului regional U.T.M este stimularea continuă a criticii şi autocriticii şi în deosebi a criticii de jos. El a subliniat de asemenea faptul că munca de control urmat de ajutorul concret pe care trebuie să-l dea pe teren activiştii utemişti trebuie făcut sistematic, de tovarăşi bine pregătiţi în problemele vieţii economice, politice şi culturale ale tineretului. Pregătirea şi instruirea activiştilor care pleacă pe teren este acum cu atît mai necesară, cu cît problemele care se ridică în faţa noastră sînt tot mai vaste şi mai importante.

Plenara lărgită a Comitetului regional U. T. M. Bucureşti a trasat ca sarcină tuturor organelor şi organizaţiilor U.T.M. din regiune să lupte pentru a ridica la un nivel mai înalt munca de conducere concretă a organizaţiilor de bază U.T.M., pentru a le mobiliza activ la îndeplinirea politicii partidului nostru.

GEORGETA VASILIU
SIRBU ŞTEFAN

Sute de oameni ai muncii, tineri, studenţi şi elevi din numeroase ţări ale lumii şi-au petrecut anul acesta concediul în minunatele staţiuni de odihnă din ţara noastră.

In fotografie, un grup de tineri coreeni şi greci, din tabăra Vălenii de Munte în excursie la Slănic Prahova.

Concertul artiştilor sovietici la Timişoara

Duminică seara, în sala Operei de stat din Timişoara, a avut loc al doilea concert de muzică de cameră dat de cvartetul „P. I. Ceaikovski" din Moscova. Artiştii cvartetului, format din Iulian Sitkovetki, laureat al Concursului unional şi al Concursurilor internaţionale de la Varşovia şi Praga, vioara I-a, Anton Saroev, laureat al Concursului internaţional de la Budapesta, vioara II-a, Rudolf Barşai, laureat al Concursului internaţional de la Praga, violă, şi Iacob Slobodkin, laureat al Concursului unional şi al Concursului internaţional de la Praga, violoncel, au interpretat lucrări ale compozitorilor Bach, Schuman, Chopin, Paganini, Prokofiev, Şostakovici şi alţii.

Concertul soliştilor artei sovietice s-a bucurat de un deosebit succes.

Informaţii

În ziua de 1 octombrie 1954 are loc examenul de admitere în şcolile militare de ofiţeri.

Pentru cunoaşterea condiţiilor de admitere la examen şi întocmirea actelor necesare, doritorii se vor adresa comisariatelor militare de raioane (oraşe) respective, pînă la data de 25 septembrie 1954.

★

Sîmbătă au plecat la Berlin, pentru a participa la manifestările din cadrul „Săptămînii Păcii", organizată de Consiliul German al Păcii, Filip Geltz, membru al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. şi scriitorul Dumitru Corbea.

★

Biblioteca Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, B-dul Dacia nr. 28, reluîndu-şi activitatea, este la dispoziţia publicului cititor zilnic de la ora 8 la ora 21, duminica de la ora 9 la ora 14.

★

Luni seara, la Institutul Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea a avut loc o întîlnire între un grup de ziarişti din R.P. Chineză, Italia, R. P. Polonă, R. P. Ungară, R. Cehoslovacă, R.P.D. Coreeană, R. P. Bulgaria şi R. D. Germană, aflaţi în vizită în ţara noastră, şi un grup de ziarişti, reprezentanţi ai ziarelor din Capitală.

In cadrul întîlnirii s-a făcut un schimb de păreri cu privire la activitatea gazetărească.

Întîlnirea dintre grupul de ziarişti străini şi ziariştii din Capitală a decurs într-o atmosferă prietenească. (Agerpres)

Concursul republican al tinerilor artişti

Finalele concursului republican al tinerilor actori din teatrele dramatice, care se desfăşoară zilele acestea în Capitală, dau posibilitatea multor observaţii şi reflecţii cu privire la creaţia tinerilor noştri actori talentaţi, la orientarea şi orizontul artei lor, cu privire la sprijinul şi îndrumarea pe care le primesc de la maeştrii scenei noastre, de la conducerile teatrelor.

Fără a anticipa concluziile, notele de faţă cuprind unele însemnări şi observaţii de la concurs, asupra căruia redacţia va reveni de altfel mai pe larg.

Pornind de la o replică...

Nu ştim dacă a fost în intenţia cuiva — mai degrabă socotim că întîmplarea a făcut ca pe aceeaşi scenă, la diferenţă de numai două ceasuri, doi actori ai aceluiaşi teatru, Felix Karoly şi Vasile Niţulescu de la Teatrul Tineretului, în piese cu totul diferite — primul în „Boris Godunov", al doilea în „Cîntecul lebedei" de Cehov — să aibă de rostit aceiaşi replică; replica falsului ţarevici Dmitri din drama lui Puşkin „Boris Godunov", către frumoasa poloneză Marina: „Năluca lui Ivan cel Groaznic m-a-nfiat! Da, umbra lui din groapă m-a numit Dmitri!"

Felix Karoly, chiar în rolul lui Dmitri, cu cuţit pe şold, cizmuliţe şi plete corespunzătoare, avînd-o pe Marina lîngă el, nu ne-a lăsat mai nimic din replica aceasta de mare tensiune dramatică, încecînd-o în teatral, într-o grandilocvenţă studiată parcă în faţa oglinzii, cu accente supărătoare în dicţiune. Vasile Niţulescu, interpretînd un bătrîn artist ratat, Svetlovidov, la capătul puterilor sale creatoare, care-şi aduce aminte — beat, la sfîrşitul unui spectacol, pe scena goală şi întunecoasă, — de rolurile glorioase din tinereţe — Hamlet, Lear, Dmitri din Godunov, Otello — în costum de actor comis, grimat hilar, căţărat pe un decor care scîrţîie lung, într-o atmosferă atît de depărtată de poezia puşkiniană — ne-a dat emoţii, ne-a transmis simplu, inteligent, pătrunzător, vibraţia lui Dmitri, vibraţia — tocmai ceea ce a scăpat colegului său. Cei mai mulţi dintre tinerii actori aflaţi în sală s-au mulţumit să recunoască imediat — a fost un murmur semnificativ în clipa aceea — că la Niţulescu replica „a sunat" mult mai bine decît la Karoly. Dar mai departe? Ce trebuie să vedem dincolo de sonorităţile diferite ale acestei replici?

În pauzele spectacolelor finalei, poţi auzi unii tineri vorbind extaziaţi de jocul „in broderie" al interpreţilor superficialului „Capriciu" al lui Alfred de Musset, neadmiţînd nici o contrazicere la afirmaţiile lor sentenţioase, alţii— gata să-ţi demonstreze repercursiunile „lipsei pivotului" în „Don Carlos" interpretat de Mircea Ipate Mareş... Aceşti tineri, aflaţi la începuturile creaţiei lor artistice se aruncă în discuţii „subtile" despre „broderii şi pivoţi" ignorînd însă multe adevăruri fundamentale ale artei teatrale pe care le socotesc deseori banalităţi. (Pentru vîrsta, şi mai ales pentru experienţa lor, asemenea adevăruri să recunoaştem că n-au avut nici măcar vremea de a deveni banale...). Iată de ce nu odată am auzit că Vasile Niţulescu nu a fost „de ajuns de tragic" în Svetlovidov că „nu a zmuls lacrimi"... E o apreciere bazată tocmai pe desconsiderarea unei cerinţe fundamentale pentru un tînăr artist, cerinţă însuşită însă în chip remarcabil de Niţulescu: simplitatea realistă a trăirii rolului.

Dacă tragismul e înţeles ca o colecţie de gesturi „cutremurătoare" exclamaţii gîfîite „dramatic", accente suprapatetice, căderi în genunchi zgomotoase (abundente la cei care l-au precedat pe Niţulescu) — atunci, desigur interpretul lui Svetlovidov nu a fost „tragic". Numai că Niţulescu l-a derutat pe aceşti „subtili", căutînd tragismul bătrînului artist în altă parte. El a înţeles în primul rînd că Svetlovidov e un personaj cehovian, chiar dacă a fost conceput în anii tinereţii marelui scriitor rus, fiind asemănător în multe privinţe cu marii eroi de mai tîrziu, unchiul Vania, cele trei surori; că deci tragismul vieţii, al situaţiei lui decurge — problemă atît de cunoscută în opera lui Cehov — din înăbuşirea personalităţii sale luminoase, din sufocarea sa în mijlocul unei societăţi nedrepte, respingătoare. E drept: bătrînul actor nu ridică încă marile proteste cehoviene împotriva societăţii timpului, dar el urăşte publicul snob, „lumea înaltă" care i-a pervertit talentul, care nu l-a înţeles. „Cîntecul lebedei", evocarea rolurilor tinereţii, atîtea perspective spulberate, veşnicul refren: „ce artist am fost! ce talent!", pînă şi amintirea delicată, prin aburii beţiei, a unei dragoste care abia a pîlpîit cîndva, de mult — toate acestea definesc un om simplu („eu-s om, sînt viu, în vinele mele curge sînge, nu apă..." — aici Vasile Niţulescu a fost admirabil), un om care vrea să dăruie tot ce are mai bun oamenilor, care crede în forţa talentului său („cine spune că sînt bătrîn? E o prostie, o minciună, nu sînt deloc bătrîn. Toţi porii mei respiră forţă!" spune el cu entuziasm înfrigurat, foarte bine înţeles de interpret) dar „domnii" aceştia — cum îi numeşte el dispreţuitor — îi întorc spatele, îl batjocoresc, îl umilesc!

Niţulescu a mai înţeles specificul tragediilor cehoviene — sobrietatea, lipsa de ostentativitate, tonul reţinut fără lamentaţii şi gesturi mari de disperare suprapatetică, şi iată cum au apărut atîtea gesturi simple, clare, pline de fineţe, care ne-au umplut de bucurie. Finalul de pildă — Svetlovidov îngenunchind şi culcîndu-se apoi pe scenă, cu un gest de un firesc zguduitor, îmbrăţişare a podelei, a decorurilor, a teatrului, a tot ce are mai scump.

Pe baza aceleiaşi concepţii solide asupra eroului, au apărut replicile rostite fără emfază teatrală, ca cea pomenită la început, sau ca strigătele cu atîtea semnificaţii — frică, bucurie, dor de oameni— „Egorka! Petruşka!", adresate din bezna scenei spre culise, după nişte oameni care nu se arată niciodată. Mai puţin pătrunzător ni s-a părut artistul în înţelegerea optimismului eroului, de aceeaşi esenţă cehoviană; optimismul, credinţa că odată şi odată se va termina cu calvarul lui au fost oarecum eclipsate de dispreţul pentru publicul opac al vremii sale, de adînca amărăciune a ratatului. Faptul că nu a transmis acest sentiment atît de preţios — trebuie să-i dea de gîndit tînărului artist. Esenţialul rămîne însă că Vasile Niţulescu nu a fugit după efecte ieftine, după un tragic exterior, ca alţi colegi ai săi, ci a ales un drum mai greu, dar incomparabil superior, incomparabil mai bogat în satisfacţii artistice şi în perspective. Vasile Niţulescu nu trebuie să părăsească niciodată acest drum.

R. C.

Despre ce şi cum

Iubitorul de teatru, e interesat în cel mai înalt grad să cunoască *ce* interpretează participanţii la finalele concursului republican al tinerilor actori şi *cum* realizează ei rolurile alese. Şi acest indisolubil „*ce şi cum*", unind organic cele două laturi esenţiale ale creaţiei scenice, stă neapărat la temelia aprecierilor sale.

În prima zi s-au perindat rînd pe rînd pe scenă tineri de la Teatrele Municipal şi Tineretului care şi-au ales pentru concurs crîmpeie din repertoriul clasic străin. Mollière şi Puşkin, Shakespeare şi Alfred de Musset, Cehov şi Schiller. Năzuinţa de a valorifica capodoperele dramaturgiei clasice, de a da viaţă pe scenă unor personaje de prestanţa copleşitoare a lui Hamlet sau Don Carlos, se cuvine să fie salutată, chiar dacă în realizarea rolurilor îşi spune cuvîntul lipsa de experienţă a vîrstei tinere.

Se cer însă cel puţin două precizări. Mai întîi nu poate fi privită fără rezerve orientarea unilaterală a tuturor tinerilor din cele două teatre spre piese care nu oglindesc clocotul vremii noastre. Apoi, e nevoie ca pasiunea îndreptăţită pentru marele repertoriu dramatic universal, îndrăzneală în alegerea unor roluri complexe şi de mare adîncime, să fie dublate de simţ de răspundere şi de o înaltă ţinută etică şi artistică. In acest sens sînt grăitoare atît reuşita creaţie a lui Vasile Niţulescu în „Cîntecul lebedei" de Cehov, cît şi simplitatea interpretării date de Beatrice Blega rolului cameristei din „Bolnavul închipuit" de Mollière. Aşa dar tocmai *ce şi cum*.

În unele cazuri însă, lucrurile n-au fost la înălţimea necesară. E păcat că tinerii artişti ai Teatrului Municipal, Puiu Hulubei, Viorica Rafael, Ina Don (cea din urmă de o graţie şi fineţe remarcabilă) şi-au risipit resursele scenice ca pe nişte bani mărunţi, interpretînd „dantelat" un simplu joc de replici şi situaţii superficiale — comedia într-un act „Un capriciu" de Alfred de Musset.

Tot atît de puţin nimerită — dar sub alt aspect — a apărut şi alegerea făcută de Mircea Anghelescu de la Teatrul Tineretului. El s-a oprit cu multă uşurinţă la o sinteză de Tudor Arghezi după „Hamlet" de Shakespeare, pe care şi-a pus-o singur pe scenă, fără ajutorul vreunui regizor experimentat din teatru. La ce s-a ajuns? În locul chipului de o rară frumuseţe sufletească al lui Hamlet, în locul zbuciumului dureros al nefericitului prinţ danez, în locul tezaurului de simţire şi idei al capodoperei shakespeariene — de pe scena cufundată într-o obscuritate străpunsă cînd şi cînd de lumini ciudate, în sunetele lugubre şi amelodice ale unei muzici „de efect", a răsunat fals, forţat şi declamatoriu poezia înţeleaptă a replicilor nemuritorului erou. Simţul măsurii şi modestia l-ar fi ferit însă pe tînărul artist să apară astfel înaintea juriului care cuprinde, alături de alţi fruntaşi ai artei noastre teatrale, şi valoroşii interpreţi ai lui Hamlet pe scenele romîneşti.

Evitînd să-şi îndrepte atenţia spre piese ale repertoriului contemporan, ferindu-se să se apropie şi să redea prin jocul lor sufletul eroilor din zilele noastre, unii dintre tinerii actori ai celor două teatre şi-au închipuit poate că adresîndu-se repertoriului clasic, vor avea de înfăţişat caractere „eterne", iar textul de o înaltă valoare le va asigura uşor succesul. Aşa se explică fie alegerea unor lucrări fără semnificaţie, simple „capricii", fie recitarea declamatorie, afectată, cu minimum de trăire lăuntrică, a unor roluri mari, văzute de la mare distanţă, şi prea puţin adîncite, ca Hamlet, (Mircea Anghelescu) ca falsul ţarevici Dmitri (Felix Karoly în „Boris Godunov" de Puşkin) sau Don Carlos infantul Spaniei (Mircea Ipate Mareş).

Talentul acestor tineri s-a afirmat nu doar odată în spectacolele teatrelor respective; de astă dată ei trebuiau să-şi afirme — prin mijlocirea aptitudinilor artistice — concepţiile asupra artei, înţelegerea pe care o au faţă de un rol sau altul. Era semnificativ de văzut nu numai *ce* au ales ci şi *cum* au reuşit să justifice artistic alegerea făcută. Cu ajutorul înţelept, matur, al conducerilor teatrelor din care fac parte ei ar fi putut, fără îndoială, să rezolve mult mai bine ambele probleme.

M. L.

★

În Capitală continuă să se desfăşoare finalele concursului republican al tinerilor actori, regizori şi pictori scenografi.

Sîmbătă seara, pe scena teatrului „C. Nottara", tinerii artişti de la Studioul Actorului de Film au prezentat piesa „Steaua fără nume" de Mihail Sebastian.

In cadrul primului concurs republican al tinerilor actori, regizori şi pictori scenografi, duminică dimineaţa, în sala studioului actorului de film „C. Nottara" din Capitală, tineri artişti ai Teatrului Naţional din Iaşi şi ai Teatrului de Stat din Arad au prezentat fragmente din piese aparţinînd dramaturgiei originale şi străine.

Tinerii actori de la Teatrul Naţional din Iaşi au prezentat două fragmente din piesa „Pădurea" de A. N. Ostrovski, iar cei de la Teatrul de Stat din Arad au prezentat fragmente din piesele: „Ultima oră" de M. Sebastian, „Lumina de la Ulmi" de H. Lovinescu şi schiţa „Justiţie" de I. L. Caragiale.

In aceeaşi seară, pe scena Teatrului Armatei din Bd. Magheru, colectivul de tineri actori ai Teatrului de Stat din Reşiţa a prezentat în cadrul concursului piesa „Furtuna" de A. N. Ostrovski.

Tot în cadrul concursului republican al tinerilor actori, luni seara, tineri artişti ai Teatrului Naţional „I. L. Caragiale", alături de cîţiva actori cu experienţă au interpretat piesa „Liceenii" a cunoscutului dramaturg sovietic C. Trenlov.

Cronica muzicală

Măiestria artei interpretative a muzicienilor sovietici

— Dirijorul Niazi şi pianistul V. Merjanov —

Cu ocazia aniversării a 10 ani de la eliberarea patriei, a sosit la Bucureşti un grup de muzicieni sovietici, fapt care constituie un important eveniment în viaţa muzicală a ţării noastre.

Oaspeţii sovietici au dat pînă acum, 6 concerte în Capitală, după care au realizat un turneu prin ţară. De un memorabil succes s-a bucurat concertul extraordinar al orchestrei Filarmonica de Stat din Bucureşti, dirijat de Niazi.

★

Concertul s-a deschis cu Simfonia a IV-a de Piotr Ilici Ceaikovski. Datorită interpretării realiste şi a respectării liniei mari a tradiţiei ruse în redarea simfoniei lui Ceaikovski, dirijorul a reuşit întru totul să redea conţinutul complex de idei şi stări sufleteşti care sînt cuprinse în această capodoperă muzicală.

După cum se ştie, Ceaikovski prezintă în această simfonie (ca şi în simfonia a V-a) lupta omului împotriva „destinului", în condiţiile existente în Rusia ţaristă — împotriva grelelor împrejurări sociale. Ideia de bază a simfoniei este aceea a necesităţii apropierii de popor, (această concepţie creatoare este întruchipată în mod sugestiv de desfăşurarea întregului ciclu simfonic, prin prezentarea în partea a IV-a — ca o rezolvare a conflictelor din părţile precedente — a unei sărbători populare pline de viaţă).

Partea I-a, care începe cu o introducere bazată pe tema „destinului" a fost redată cu multă profunzime şi expresivitate, dirijorul realizînd momente puternic contractante, de un profund dramatism.

Mişcarea a doua a simfoniei bazată şi ea pe melodii cu un evident caracter naţional rus, a fost interpretată cu multă fineţe şi gust, scoţîndu-se în evidenţă lirismul ei.

În scherzo, deşi dirijat într-un tempo mai lent ca de obicei, dirijorul crează o imagine foarte sugestivă, plină de graţie. Interpretarea personală dată acestei părţi a fost urmărită cu viu interes de public. Finalul simfoniei, o puternică frescă ce zugrăveşte o petrecere populară, se bazează pe un cunoscut cîntec popular rus „Pe cîmpie era un mesteacăn". Prin interpretarea sa realistă, folosindu-se de un tempo judicios şi bine adecvat conţinutului, dirijorul Niazi a reuşit să scoată în evidenţă caracterul optimist, plin de viaţă al acestui final.

În repetate rînduri Ceaikovski s-a adresat marilor capodopere ale literaturii universale, inspirîndu-se din ele, în lucrările sale programatice. Tragediile „Hamlet" şi „Romeo şi Julieta" precum şi „Furtuna" de Sheakespeare, „Manfred" de Byron, „Furtuna" de Ostrovschi, sînt doar cîteva exemple. Uvertura „Francesca da Rimini" de Ceaikovski este inspirată de tragedia tinerilor Francesca şi Paolo zugrăviţi de Dante în „Infernul" său.

Dirijorul Niazi a dat o interpretare măiastră acestei partituri clasice, aproape necunoscută la noi.

Prin felul în care a pătruns conţinutul lucrărilor şi prin redarea clară şi convingătoare, dirijorul Niazi s-a dovedit a fi un maestru al interpretării muzicii lui Ceaikovski.

În cadrul acestui concert, pianistul Victor Merjanov, strălucit reprezentant al tinerei generaţii de pianişti sovietici a interpretat al treilea concert pentru pian şi orchestră, op. 30, al marelui compozitor rus Serghei Rachmaninov. Încă de la primele măsuri, cînd la pian răsuna cu o duioşie deosebită prima temă a concertului, publicul a fost în măsură să aprecieze fina sensibilitate a pianistului. Această însuşire caracteristică şi-a dezvăluit apoi toate faţetele de-a lungul concertului. Începutul calm al concertului nu este însă decît un început. Curînd partitura îi cere pianistului desfăşurarea tuturor resurselor sale tehnice. Şi atunci publicul a putut aprecia şi arta pianistică excepţională a muzicianului sovietic. Două calităţi de bază, la care veneau să se adauge o mare profunzime a concepţiei şi a trăirii, un dinamism înaripat, îmbinat cu o mare seriozitate.

Dar trăsăturile de mare pianist ale lui Victor Merjanov au apărut şi mai complexe în recitalul lui. Programul cuprindea două părţi: în prima — un concert de orgă de Vivaldi-Bach (transcris de profesorul Feinberg) şi cunoscutele „Tablouri dintr-o expoziţie" de Modest Mussorgski; în a doua parte — sonata în si bemol minor de Chopin şi sonata Nr. 6 de Alexandr Skriabin. Dar recitalul a mai cuprins o a treia parte alcătuită din suplimentele cerute pianistului de publicul entuziast: Coral de Bach, Moment muzical de Schubert, Mazurka de Chopin, „Troica" de Ceaikovski, studiu de Skriabin, „Marş" de S. Prokofiev.

În interpretarea lui V. Merjanov, concertul de Vivaldi-Bach a răsunat deosebit de sugestiv. Trecerile brusce, dinamice, de la sonorităţile ample şi puternice la pianissimi extremi contribuiau la sugerarea sonorităţilor de orgă. Acest lucru nu este întîmplător: Victor Merjanov a studiat pianul la Conservatorul din Moscova (cu profesorul S. E. Feinberg) şi orga (clasa profesorului Gedicke). Asupra interpretării concertului de Vivaldi-Bach s-a simţit puternic pecetea individuală a pianistului.

Lucrarea care i-a impresionat cel mai mult pe ascultători, care pare a i se potrivi cel mai deplin structurii personalităţii lui Victor Merjanov, a fost suita „Tablouri dintr-o expoziţie" de Mussorgski. De altfel, înainte de a fi venit V. Merjanov în ţară, numele lui se făcuse cunoscut la noi prin excepţionala înregistrare făcută acestei suite. După cum se ştie, Mussorgski a scris această lucrare ca un prinos adus memoriei prietenului său — arhitectul şi pictorul rus Hartman. Mussorgski descrie o vizită în expoziţie. Intrarea în salonul cu tablouri, trecerea de la o pictură la alta, ne sînt înfăţişate prin scurte intermezziu-uri, cu un pronunţat caracter rus, numite „Promenade". Se poate spune că Merjanov a repictat, a remodelat, tablourile lui Mussorgski. Rînd pe rînd au apărut în faţa ascultătorilor neîndemînatecul pitic (imagine dureroasă de om slab şi nenorocit), vechiul castel medieval cu nostalgicul trubadur care-şi deapănă cîntecele, jocurile şi cearta copiilor din grădina castelului „Tuilleries", Bydlo — căruţa încărcată ce se urneşte cu atîta greu, cei doi evrei — bogatul şi săracul, cumetrele din piaţa de la Limoges, catacombele în care se plimba Hartman la Paris, coliba feerică a vrăjitoarei Baba-Iaga, şi însfîrşit, ca o încununare, măreaţa poartă a Kievului proiectată de Hartman pentru străvechiul oraş rus. De fapt, în lucrarea sa Mussorgski a depăşit cu mult, prin adîncimea concepţiei şi plasticitatea imaginilor, tablourile şi schiţele lui Hartman.

Lui Victor Merjanov îi place să „lucreze" cu un material sonor bogat, orchestral, pe care-l modelează cu măiestrie într-un chip plastic impresionant. În interpretarea tuturor pieselor au apărut ca fiindu-i dragi marile contraste dintre aceste mase ample şi pianissimi plini de expresie.

În sonata şi mazurka lui Chopin am putut cunoaşte interpretarea valoroasă care i-a adus lui Merjanov în 1949 titlul de Laureat al celui de al IV-lea concurs pianistic internaţional „Chopin" de la Varşovia.

Sonata a V-a de Alexandr Skriabin este o lucrare specifică pentru arta marelui compozitor rus. Muzica ei vădeşte uneori influenţele exercitate la începutul carierii componistice a lui Skriabin de arta lui Chopin, Liszt şi a impresioniştilor: este dezlănţuită, în continuă frămîntare şi, cînd pare că vrea să ajungă la o încununare, la o încheiere, ea se curmă. Victor Merjanov a interpretat-o cu un elan pasionat şi totodată cu o mare fineţă. Apariţia lui V. Merjanov pe estrada noastră de concert a cucerit un număr mare de admiratori şi prieteni în mintea cărora va stărui multă vreme imaginea acestui eminent pianist şi muzician.

C. TEODORIU

Înmînarea Premiului Internaţional al Păcii compozitorului D. Şostacovici

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite: La 4 septembrie, în sala Octombrie din Casa Sindicatelor a avut loc o reuniune festivă consacrată înmînării Premiului Internaţional al Păcii compozitorului Dmitri Şostacovici, artist al poporului din U.R.S.S.

În cuvîntul său de deschidere, Tihon Hrennikov, secretar general al Uniunii compozitorilor sovietici, a declarat: „Numele lui Şostacovici este bine cunoscut în întreaga lume. Compoziţiile sale sînt pătrunse de un puternic sentiment patriotic, de uriaşă dragoste faţă de ţara sa; de dragoste profundă pentru viaţă şi faţă de om.

Astăzi, noi felicităm din toată inima pe Dmitri Şostacovici cu prilejul primirii acestei înalte distincţii — titlul de laureat al Premiului Internaţional al Păcii".

După cuvîntarea lui Hrennikov, în numele Consiliului Mondial al Păcii şi al preşedintelui său, Joliot Curie, Jean Lafitte a înmînat lui Şostacovici, în mijlocul aplauzelor furtunoase, diploma de laureat al Premiului Internaţional al Păcii.

Cuvîntări de salut au mai fost rostite de Nazim Hikmet, Ilya Ehrenburg, Dmitri Kabalevski, membru în colegiul Ministerului Culturii al U.R.S.S., de compozitorii Aram Haciaturian şi de Gheorghi David, director adjunct al conservatorului din Moscova. Cuvîntarea de răspuns a lui Dmitri Şostacovici a fost aplaudată cu căldură de asistenţă.

Consiliul Mondial al Păcii, a declarat el, mi-a acordat o cinste deosebită decernîndu-mi Premiul Internaţional al Păcii. Aş vrea să relev astăzi cu un sentiment de satisfacţie succesele partizanilor păcii din toate ţările lumii, realizări care ne bucură din toată inima. Oamenii muncii din toate ţările înţeleg cu eroism marea şi nobila cauză a păcii, barînd astfel drumul unui război dezastruos.

Înalta distincţie care mi-a fost acordată, a declarat în încheiere Şostacovici, mă obligă să lupt întotdeauna astfel pentru pace şi prietenie între popoare, încît să fiu demn de această distincţie, încît să port cu cinste titlul de fiu al marelui popor sovietic care se află în fruntea măreţei lupte pentru pace şi prietenie între popoare.

A urmat apoi un concert din operele lui Şostacovici.

Să întărim cauza păcii, să lărgim legăturile economice!

Cuvîntarea lui Otto Grotewohl la deschiderea Tîrgului internaţional de la Leipzig

BERLIN 6 (Agerpres). — Cu prilejul deschiderii la 4 septembrie a Tîrgului internaţional de la Leipzig, Otto Grotewohl, primul ministru al Republicii Democrate Germane, a rostit o cuvîntare în care a spus între altele:

Astăzi, cînd Germania este scindată în două părţi, acest tîrg reprezintă o importantă verigă de legătură. El contribuie la dezvoltarea înţelegerii reciproce şi restabilirea cît mai grabnică a unităţii Germaniei. Tîrgul de la Leipzig poate contribui în momentul de faţă şi la slăbirea continuă a încordării în situaţia internaţională.

Grotewohl a subliniat în continuare că formarea noii pieţi mondiale democratice a dus la crearea unui sistem cu totul nou de relaţii economice internaţionale, care se bazează pe principiile colaborării şi ajutorului reciproc, egalităţii în drepturi şi respectului reciproc al popoarelor care folosesc comerţul exterior pentru construcţia paşnică, democrată şi creşterea necontenită a bunăstării lor.

Referindu-se la eşecul politicii americane de embargo, menită să înăbuşe comerţul ţărilor capitaliste cu ţările lagărului democratic, Grotewohl a relevat, că „şi largi cercuri economice din Germania occidentală cer restabilirea legăturilor nestingherite cu Răsăritul".

Primul ministru s-a ocupat în continuare de problema dezvoltării comerţului intergerman care, după cum a declarat el, constituie un instrument important pentru stabilirea de relaţii normale între Germania răsăriteană şi cea occidentală, precum şi între ţările pieţei mondiale democrate şi ale pieţei mondiale capitaliste. El a subliniat posibilităţile largi de dezvoltare a comerţului intergerman de către Republica Democrată Germană.

Grotewohl a vorbit în continuare despre succesele realizate în dezvoltarea economiei naţionale a R. D. Germane şi despre activitatea guvernului îndreptată spre ridicarea nivelului de trai al populaţiei. În aceste zile, a declarat O. Grotewohl în încheierea cuvîntării sale, au fost adoptate o serie de hotărîri politice care au o mare importanţă pentru întreaga Europă, precum şi pentru poporul german. Respingerea tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană" de către Adunarea Naţională franceză constituie un pas important pentru întărirea păcii în Europa. Respingerea acestui tratat creează noi posibilităţi pentru reglementarea problemei asigurării securităţii în Europa, precum şi pentru rezolvarea paşnică a problemei germane. Politica lui Adenauer duce însă la impas, deoarece rezolvarea problemei germane, la fel ca şi a problemei asigurării securităţii în Europa, cere relaţii sincere şi paşnice cu toate statele învecinate cu Germania. Dacă în prezent se vor face încercări de a obţine reînvierea Wehrmachtului revanşard şi militarist vest-german sub orice altă formă, împotriva unor astfel de încercări va trebui dusă o luptă tot atît de hotărîtă ca şi împotriva tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană", deoarece aceste încercări fac cu neputinţă unificarea Germaniei şi ameninţă pacea Europei.

Pe drumul reînvierii militarismului german

LONDRA 6 (Agerpres). — În urma respingerii de către Franţa a tratatului „comunităţii defensive europene", cercurile conducătoare din ţările occidentale încearcă să realizeze cît mai grabnic reînarmarea Germaniei occidentale. Agenţia France Presse anunţă că guvernul britanic a invitat ţările din Europa occidentală care urmau să formeze C.D.E. să participe la o conferinţă internaţională pentru a examina situaţia la care s-a ajuns prin „moartea" proiectului C.D.E. La această conferinţă urmează să ia parte, pe lîngă Franţa, Italia, Germania occidentală, Belgia, Luxemburg şi Olanda, — şi Marea Britanie, Statele Unite şi Canada.

În cadrul acestei conferinţe, după cum afirmă agenţia France Presse, care va începe probabil la 14 septembrie la Londra, se va discuta problema participării Germaniei occidentale la sistemul militar al Europei occidentale — adică problema restabilirii „suveranităţii" Germaniei occidentale şi a remilitarizării ei.

Corespondentul agenţiei France Presse relatează din Paris că în seara zilei de 6 septembrie a avut loc o întrevedere între primul ministru francez Mendès-France şi ambasadorul britanic în Franţa, Gladwyn Jebb.

Potrivit unui comunicat oficial, Italia a acceptat sugestia britanică pentru convocarea la Londra a unei asemenea conferinţe.

Un purtător de cuvînt al guvernului federal a anunţat de asemenea că în momentul de faţă au loc la Bonn o serie de întrevederi anglo-germane pentru a discuta eventualitatea acestei conferinţe.

La Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 5 septembrie, A. A. Gromîko, locţiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., l-a primit pe Ch. Bohlen, ambasadorul S.U.A. în U.R.S.S., şi i-a înmînat următoarea Notă:

„Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste consideră necesar să declare Guvernului Statelor Unite ale Americii următoarele:

Conform unor date precis stabilite, la 4 septembrie a. c. ora 19,12 (ora Vladivostokului), un avion militar bimotor de tip „Neptun" purtînd semnele de recunoaştere ale forţelor militare aeriene ale S.U.A. a violat frontiera de stat a U.R.S.S. în regiunea capului Ostrovnoi, la est de portul Nahodka.

În momentul în care de avionul american se apropiau avioane de vînătoare sovietice pentru a-i atrage atenţia că se află [illegible] U.R.S.S. şi a-i cere să părăsească imediat spaţiul aerian al Uniunii Sovietice, avionul american a deschis focul asupra lor. În faţa acestei situaţii, avioanele sovietice au fost nevoite să deschidă şi ele focul. În urma acestui fapt, avionul american s-a îndepărtat în direcţia mării.

Guvernul Sovietic consideră necesar să atragă atenţia Guvernului S.U.A. că aceasta nu este primul caz de violare a frontierei de stat a U.R.S.S. de către avioane militare americane.

Guvernul Sovietic adresează Guvernului S.U.A. un protest hotărît împotriva acestui nou caz de violare flagrantă a frontierii sovietice de către un avion militar american, insistă ca persoanele vinovate de acest caz de violare să fie trase la răspundere cu severitate şi aşteaptă ca Guvernul S.U.A. să ia imediat măsuri pentru a împiedica pe viitor violarea frontierei de stat a Uniunii Sovietice de către avioanele americane".

Ambasadorul a declarat că Nota Guvernului Sovietic va fi remisă Guvernului S.U.A.

O dezminţire a Agenţiei TASS

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite: La 25 august a fost dată publicităţii la Londra declaraţia Ministerului Marinei al Marii Britanii în care au fost citate date cu totul neîntemeiate cu privire la flota maritimă militară a Uniunii Sovietice. Declaraţia a fost plină de născociri despre unele planuri de construcţie ale forţelor maritime militare sovietice, efectivul lor şi altele asemănătoare.

Declaraţia departamentului oficial englez a servit ca pretext pentru zarva stîrnită în presa engleză. Ca la comandă o serie de ziare engleze „Daily Mail", „Daily Express", „News Chronicle" şi altele precum şi posturile de radio engleze au desfăşurat o campanie în jurul acestei declaraţii adăugind şi noi născociri.

Toate acestea nu lasă nici o îndoială cu privire la faptul că declaraţia Ministerului Marinei al Marii Britanii şi campania din presă care a urmat au fost întreprinse din iniţiativa cercurilor, care urmăresc să menţină politica „de pe poziţii de forţă" ce s-a discreditat şi care sînt pentru continuarea cursei înarmărilor.

În timp ce Uniunea Sovietică face tot posibilul pentru a micşora încordarea internaţională şi pentru a contribui la dezvoltarea colaborării dintre state, adepţii politicii „de pe poziţii de forţă" caută dimpotrivă să agraveze situaţia, să îngreuneze posibilitatea realizării unei înţelegeri în problemele internaţionale nerezolvate.

Este caracteristic faptul că campania sus menţionată este însoţită de cererea de a se mări alocările pentru flota maritimă militară a Marii Britanii, iar o serie de ziare sperie pe contribuabilii englezi cu „pericolul" ce ameninţă Anglia din partea flotei maritime militare a U.R.S.S. După cum s-a exprimat just un ziar suedez, se pare că departamentul maritim englez „are nevoie de un vînt prielnic", pentru propriul său program de construcţii maritime militare.

De asemenea nu este greu de observat că prin aceasta se încearcă să se abată atenţia de la revendicările juste şi tot mai insistente ale popoarelor — de a se interzice arma atomică şi cu hidrogen, de a se reduce înarmările statelor şi de a se înlătura primejdia unui nou război.

Agenţia TASS este împuternicită să declare că comunicatul Ministerului Marinei al Marii Britanii cu privire la forţele maritime militare ale Uniunii Sovietice şi la scopurile care îi sînt atribuite constituie o născocire grosolană.

Remanierea guvernului francez

PARIS 5 (Agerpres). — TASS

După şedinţa din 3 septembrie a Consiliului de miniştri, Mendes-France a anunţat următoarele modificări în componenţa guvernului: Chaban-Delmas, „Social republican", unul din adversarii „armatei europene", a intrat din nou în guvern, ocupînd funcţia de ministru al lucrărilor publice. De Moustier (unul din adepţii de seamă ai aşa numitei „Europe Unite") a intrat în guvern ca subsecretar de stat al afacerilor externe. De Moustier este reprezentant al grupării de dreapta a „republicanilor independenţi". Un alt reprezentant al acestei grupări, Guerin de Beaumon, care ocupase funcţia de subsecretar de stat al afacerilor externe, a fost numit ministru al justiţiei. În afară de aceasta în guvern au intrat: Emmanuel Temple („republican independent") — ministru al apărării naţionale; Aujoulat (independent din partea teritoriilor de dincolo de mări) — ministru al muncii; Julver („social republican") — ministru al industriei şi comerţului; Monteil (M.R.P.) — ministru al sănătăţii publice; Masson (radical-socialist) — ministru pentru problemele foştilor combatanţi; Gilbert-Jules (Uniunea republicanilor de stînga) — subsecretar de stat pentru problemele financiare şi economice; Caillavet (radical-socialist) — subsecretar de stat al flotei maritime-militare.

Serioase divergenţe la conferinţa de la Manilla

MANILLA 6 (Agerpres). — La 6 septembrie a început la Manilla conferinţa convocată de S.U.A. în vederea semnării pactului agresiv al Asiei de sud-est — S.E.A.T.O. După cum s-a mai anunţat, la lucrările conferinţei participă miniştrii Afacerilor Externe ai S.U.A., Marii Britanii, Franţei, Australiei, Noii Zeelande, Tailandei, Pakistanului şi Filipinelor.

Conferinţa de la Manilla a început sub semnul puternicelor divergenţe existente între cele opt state participante la aceste discuţii. Agenţia United Press, într-un amplu comentar consacrat discuţiilor preliminare ale experţilor, care au început la 1 septembrie relevă că acestea „au scos în evidenţă divergenţele serioase existente între participanţii blocurilor european şi asiatic".

Într-adevăr, după cum reiese din comunicatul dat publicităţii după prima zi a conferinţei, în urma opoziţiei celorlalţi participanţi la Manilla, s-a hotărît suprimarea din primul paragraf al articolului 4 al proiectului tratatului S.E.A.T.O. orice menţiune cu privire la Cambodgia, Laos şi Vietnam. Pe de altă parte, s-a decis inserarea în preambulul pactului a unui paragraf în care semnatarii tratatului iau notă de acordurile realizate la conferinţa de la Geneva.

Concert dirijat de George Georgescu la Moscova

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite: La 4 septembrie, în Sala Coloanelor a Casei Sindicatelor a avut loc un concert sub conducerea dirijorului romîn George Georgescu, Maestru emerit al Artei din R.P.R. laureat al Premiului de Stat, care se află în turneu la Moscova.

Marea orchestră simfonică a Comitetului de radio al U. R. S. S. a executat, sub conducerea lui George Georgescu, simfonia V-a de Beethoven, poemul simfonic „Till Ulenspiegel" de Richard Strauss şi concertul pentru vioară şi orchestră de Brahms.

La concert şi-a dat concursul violonistul David Oistrah, artist al poporului din U.R.S.S.

Concertul s-a bucurat de un mare succes.

Scurte ştiri

● La 4 septembrie, V. Z. Lebedev, ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al U.R.S.S. în Finlanda, şi-a prezentat scrisorile de acreditare preşedintelui Republicii Finlandeze, J. K. Paasikivi. După cum subliniază presa finlandeză, ambasadorul V. Z. Lebedev este primul reprezentant diplomatic din istoria Finlandei acreditat cu rangul de ambasador.

● În seara zilei de 5 septembrie, oaspeţii participanţi la „Cursa păcii" au vizitat oraşul Leningrad, stadionul sportiv şi au asistat la un concert dat de artişti amatori la Palatul de Cultură „Serghei Kirov". Populaţia din Leningrad a întîmpinat cu multă căldură pe oaspeţi — reprezentanţi ai Suediei, Norvegiei, Danemarcei, Finlandei, Republicii Democrate Germane şi Republicii Populare Polone.

● La invitaţia Asociaţiei unionale pentru relaţiile culturale cu străinătatea (V.O.K.S.) şi a Ministerului Justiţiei al U.R.S.S., la 4 septembrie a sosit la Moscova o delegaţie de jurişti englezi pentru a lua cunoştinţă de organizarea justiţiei sovietice.

● În urma invitaţiei Comitetului polonez pentru colaborare culturală cu străinătatea, un grup de laburişti englezi — membri ai Camerei Lorzilor şi Camerei Comunelor, a sosit la Varşovia.

● La 4 septembrie au sosit la Pekin Dalai Lama şi Pancen Lama, deputaţi în Adunarea pe întreaga Chină a reprezentanţilor populari din partea districtului tibetan.

● Maeştrii artei indiene care se află în Uniunea Sovietică vor întreprinde un turneu în Ţara Sovietică. La 5 septembrie ei au părăsit Moscova plecînd la Leningrad unde vor da o serie de spectacole.

DUMINICA SPORTIVĂ

Finala Spartachiadei sindicale de atletism

La fel ca în prima zi, şi duminică în cadrul finalei Spartachiadei sindicale de atletism pe anul 1954, s-au desfăşurat numeroase probe în care cei mai buni atleţi finalişti s-au întrecut în lupte dîrze pentru a cuceri titlul de campion al Spartachiadei sindicale de atletism.

Iubitorii de atletism aflaţi pe Stadionul Republicii au urmărit cu deosebit interes zborul discului aruncat de Lia Manoliu (Ştiinţa), peste graniţa celor 43 metri, sau impresionantul finiş al atletului Ilarie Măgdaş (Ştiinţa) care a sosit în proba de 200 m. plat cu peste o secundă avans faţă de al doilea clasat. Mulţi dintre spectatori au aplaudat stilul spectaculos cu care tînărul atlet Ion Paul (Ştiinţa) a trecut cu prăjina ştacheta înălţată la 3,80 metri.

Şi deşi în cadrul întrecerilor „n-au căzut" multe recorduri, Spartachiada sindicală de atletism şi-a dovedit necesitatea prin rolul important care l-a avut în dezvoltarea sportului de masă. În cadrul acestor întreceri sportive s-au evidenţiat zeci de tineri şi tinere, viitoare cadre de nădejde ale atletismului nostru. Astfel, mulţi atleţi ca: Grozescu Emil, Scelbinschi Tadeus, Sbîrcea Crista, Andrei Vasilescu, Luiza Pascu, Dumitru Dragomir şi alţii au dovedit că pot obţine rezultate mult mai bune în cel mai scurt timp. Sarcina antrenorilor este de a îndruma paşii acestor talente în mod chibzuit, pentru ca în cel mai apropiat viitor, ei să contribuie la ridicarea nivelului calitativ al atletismului nostru.

Iată mai jos filmul cîtorva probe care s-au desfăşurat în ultima zi a întrecerilor din cadrul Spartachiadei sindicale.

O luptă dîrză s-a dat între atleţii care au concurat la proba de 800 m. plat. Cu mai multe resurse fizice, tînărul Petrescu Aurel (Constructorul) reuşeşte să-şi întreacă principalii adversari, cucerind titlul de campion al Spartachiadei sindicale cu timpul de 1'57". Grozescu Emil a trecut linia de sosire în aceeaşi probă la numai 2 zecimi faţă de primul.

În finala probei de 200 m. plat Ilarie Măgdaş şi-a învins cu uşurinţă adversarii obţinînd un timp bun: 22,1 secunde. Pe locul următor s-a clasat H. Neuhror (Constructorul). La fel ca şi Măgdaş, maestra sportului Sicoe Alexandra (Ştiinţa), a sosit prima în proba de 200 metri plat. Cronometrele au înregistrat timpul de 25,9 secunde.

Proba de săritură în înălţime fete s-a soldat cu rezultate remarcabile. Atleta Mayer Eva (Flamura Roşie) a trecut ştacheta înălţată la 1,51 m., cu un centimetru mai puţin decît propriul ei record. Ea s-a impus în prezent ca cea de a doua atletă a noastră în proba de săritură în înălţime. Pe celelalte locuri s-au clasat Carbach Elisabeta (Ştiinţa) cu 1,45 m. şi Clain Gertrude (Progresul) cu 1,40 m.

O probă deosebit de atrăgătoare prin caracterul dinamic a fost aceea de 10.000 m. plat. Încă din primele ture de pistă, atleţii Moscovici Ferdinand (Progresul) şi Nicu Niculae (Metalul) au început să se distanţeze de restul plutonului. Conducerea o ia puţin mai tîrziu Moscovici, pe care o menţine pînă la sfîrşitul cursei. Spre sfîrşitul celor 25 de ture de pistă Nicu Niculae micşorează simţitor distanţa, dar atletul Ferdinand Moscovici, cu o voinţă excepţională, sprinţează pe ultima sută de metri, trecînd primul linia de sosire cu timpul de 32'32" 8/10.

O luptă strînsă s-a dat între atleţii Bartha Cristache (Flamura Roşie), Traian Chitul (Ştiinţa) şi Poenaru Cornel (Recolta), la proba de triplu salt. Primul loc l-a cucerit Bartha Cristache sărind 13,81 m., adică cu 3 cm. mai mult decît ceilalţi doi. Pe locurile II şi III s-au clasat Chitul Traian şi respectiv Poenaru Cornel, cu acelaşi rezultat: 13,78 m

Au mai cucerit titlul de campioni ai Spartachiadei sindicale de atletism pe anul 1954, atleţii: Ion Paul (Ştiinţa) — la prăjină, Sbîrcea Crista (Progresul) — la grenadă, Creţu Constantin (Ştiinţa) — la aceeaşi probă, Lia Manoliu (Ştiinţa) — la disc, Dumitru Constantin (Locomotiva) — la ciocan şi disc, Liga Nicolae la 5 km. marş şi Stănel Gheorghe la 400 m. garduri, ambii de la asociaţia Locomotiva, Cojocaru Grigore (Ştiinţa) — la 3000 m. obstacole.

Ştafetele 4 x 100 m. au fost cucerite de către echipele de băieţi şi fete ale asociaţiei Ştiinţa cu performanţa de 43,1 secunde şi respectiv 50,3 secunde.

În cadrul finalei Spartachiadei sindicale de atletism pe anul 1954 primul loc pe echipe a fost cucerit de asociaţia sportivă Ştiinţa cu 153,5 puncte. Pe locurile următoare, în ordinea respectivă s-au clasat: Metalul — 112,5 puncte, Locomotiva — 110,5 puncte, Progresul — 93,0 puncte, Constructorul, Flamura Roşie, Recolta şi altele.

Spartachiada sindicală de atletism pe anul 1954 s-a bucurat de un real succes, reuşind să antreneze în mişcarea sportivă peste 100.000 de tineri şi să scoată la iveală în cadrul acestor finale, noi talente ale atletismului nostru.

I. H.

Doi cîştigători

Acum va trebui să sară 1,51 m. Rămăsese singură în întrecere. Prima şi a doua încercare sînt neizbutite, dar Eva Mayer ştie să lupte pînă la capăt. Din a treia încercare ea trece şi această înălţime cucerind astfel titlul de campioană a Spartachiadei sindicale. Din tribune se aud ropote de aplauze, adresate tinerei atlete. Iată ce ne-a declarat ea după concurs:

„Sînt nespus de fericită că am reuşit să cîştig titlul de campioană a Spartachiadei sindicale pe anul 1954. Anul acesta a fost un an rodnic pentru mine. Am reuşit să cîştig titlul de campioană a ţării la junioare, precum şi campionatele şcolare de atletism. Succesele obţinute de mine mă îndeamnă cu atît mai mult spre o muncă şi mai asiduă. În special în cadrul campionatelor internaţionale de atletism ale R.P.R., voi căuta să-mi depăşesc cea mai bună performanţă a mea obţinută anul acesta de 1,52 metri. Ca prim obiectiv mi-am fixat înălţimea de 1,55 metri — norma de maestra a sportului.

EVA MAYER
Flamura Roşie-Arad

În întrecerile de atletism din cadrul Spartachiadei sindicale tînărul muncitor Ion Knaller a trecut înălţimea de 1,87 m. obţinînd cea mai bună performanţă din cariera sa. A doua zi în cadrul unei întreceri a celor mai buni săritori din Bucureşti, Ion Knaller a trecut ştacheta înălţată la 1,90 m. îndeplinind astfel norma de maestru al sportului. Iată ce ne-a declarat el:

„Am muncit mult pentru această performanţă. Concursul de sîmbătă şi duminică a venit să-mi răsplătească cel mai bine munca depusă. Zilele acestea vor rămîne de neuitat pentru mine, pentru că mi-au adus două bucurii: am reuşit să cîştig pentru a doua oară titlul de campion al Spartachiadei sindicale şi am atins însfîrşit graniţa celor 1,90 m. Totuşi lupta nu este sfîrşită, ea de-abia începe. Închin succesul meu celui de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, partid care mi-a deschis drumul spre aceste victorii".

ION KNALLER
Locomotiva-Bucureşti

Întîlniri internaţionale

În ultimele zile, sportivii patriei noastre au susţinut în ţară şi peste hotare mai multe întîlniri sportive.

● Duminică, în Capitală, după un joc deosebit de spectaculos echipa de rugbi Dinamo-Bucureşti a reuşit să întreacă echipa U.D.A. Praga cu 25—11 (8—11), obţinînd astfel o nouă victorie internaţională.

● La Praga, echipa Flamura Roşie U.T.A. a întîlnit sîmbătă echipa Kridla Vlasti. Fotbaliştii arădeni s-au impus cu autoritate în această întîlnire, reuşind să obţină o victorie preţioasă. Rezultatul întîlnirii a fost de 3—0 (1—0) în favoarea echipei Flamura Roşie U.T.A.

● La Chorzow (R. P. Polonă) a avut loc întîlnirea internaţională de fotbal dintre echipele de juniori ale R.P.R. şi R. P. Polonă. Jucătorii polonezi au obţinut victoria la limită cu 1—0 (0—0).

Tineretul Bulgariei noi în preajma glorioasei aniversări

— Răsfoind ziarul „Narodna Mladej" —

Răsfoind paginile ziarului tineretului bulgar „Narodna Mladej" ai în faţă imaginea minunată a vieţii şi luptei tinerei generaţii din Bulgaria nouă.

În ultimul timp însă paginile acestui ziar au căpătat un aspect deosebit. Ele oglindesc bucuria, entuziasmul nestăvilit, avîntul cu care întîmpină tineretul Bulgariei noi cea mai mare sărbătoare a poporului său: a X-a aniversare a eliberării patriei.

Să răsfoim împreună cîteva din ultimele numere ale ziarului „Narodna Mladej".

★

În fiecare din ultimele sale numere ziarul publică unele din sutele de scrisori prin care tinerii îşi exprimă marea mulţumire şi fericire de a trăi o viaţă liberă, plină de bucurii.

Să vedem, de pildă, ce scrie tînărul M. Mustafov: „Dacă vreunul din consătenii mei m-ar întreba ce este socialismul, nu ar trebui neapărat să-i dau lămuriri prea complicate pentru că realizările sînt evidente. În cei 10 ani de viaţă liberă satul nostru a înaintat cît într-o sută de ani în trecut. Satul nostru a fost electrificat. Datorită electrificării au devenit posibile şi alte realizări importante ca: moara electrică, centrul de radioficare, cinematograful, instalaţia de dărăcit electrică".

Tînăra Radka Gaeva laureată a celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului de la Bucureşti, în prezent artistă de operă scrie următoarele ziarului:

„Din fragedă copilărie am iubit muzica. Cînd auzeam pe cineva cîntînd la vioară sau la pian lăsam joaca şi prietenele, ascultînd cu atenţie... Mi se părea că acel cîntec izvorăşte din inima mea". Astfel ne destăinueşte pasiunea ei tînăra Gaeva. Şi ea continuă să-şi depene povestea copilăriei şi tinereţii. Viaţa familiei sale era foarte grea înainte de 9 septembrie 1944. Tatăl ei venea seara istovit de la lucru şi plin de funingine de pe locomotivă. În loc să asculte dorinţa fetiţei care voia o vioară el se întreba ce o să mănînce a doua zi.

S-au ivit însă zorii unor zile fericite, pentru Radka Gaeva. Visurile Radkăi au început să devină realitate după 9 septembrie 1944 cînd s-a înfiinţat în oraşul Stalin şcoala medie de muzică. Examenele au fost trecute cu succes. La vîrsta de 18 ani a intrat la operă reuşind la examenul de selecţionare şi chiar în acelaşi an (1952) a ajuns să interpreteze rolul lui Carmen.

Asemenea Radkăi, tînăra Tonka Okmadjova a ţinut şi ea să împărtăşească ziarului drag, simţămintele ei legate de marea sărbătoare a lui 9 septembrie. Tonka este şefă de echipă la o gospodărie agricolă cooperativă de muncă de pe malul Strumei. Regiunea este foarte prielnică culturilor de tutun. Dar s-o lăsăm pe ea să-şi depene firul povestirii.

„Aseară am udat pînă tîrziu tutunul. Echipa noastră şi-a terminat munca planificată şi s-a îndreptat către sat. Luna care răsărise, lumina cu razele ei argintii grădinile cu pomi fructiferi, cîmpurile cultivate cu tutun şi plopii de pe malul Strumei. Eram foarte obosiţi. Tovarăşele mele cîntau. Eu, mă gîndeam la multe. Vedeam parcă pe ecranul unui cinematograf întregul film al vieţii mele. Şi acum 10 ani lucram pînă noaptea tîrziu la cîmp cu alţii ca mine şi ne întorceam obosiţi acasă. Eram orfană. Şi pe atunci nopţile erau la fel de frumoase. Eu nu vedeam însă frumuseţea lor. Îmi era greu pentru că munceam la străini, pentru că nimeni nu preţuia munca mea şi nici pe mine nu mă considerau om. Poate că pentru unii 9 septembrie înseamnă numai o aniversare, pentru mine însă înseamnă totul — gospodăria agricolă cooperativă de muncă care mi-a făcut viaţa înstărită, puterea noastră populară care apreciază munca mea... În 1951 — echipa pe care o conduc a obţinut cîte 213 kg. de tutun la hectar. Pentru aceste realizări am primit titlul de „Erou al muncii socialiste".

★

Tînăra generaţie a Bulgariei noi înţelege să mulţumească Partidului şi Guvernului prin fapte pentru viaţa senină, pentru perspectivele largi, pentru tinereţea fericită. Un avînt puternic de muncă a cuprins întregul tineret bulgar, acum în preajma marii sărbători a eliberării patriei.

Rubrica „Tineretul nostru în zilele premergătoare marii sărbători" oglindeşte zilnic aspecte din munca avîntată a tineretului în cinstea lui 9 septembrie. Vedem aci portretele tinerilor fruntaşi în producţie care prin normele depăşite aduc daruri preţioase patriei lor.

Sub titlul „Pentru patrie" sînt publicate veşti despre elanul în muncă al tinerilor din fabrici şi uzine. Aflăm astfel că la întreprinderea „Metalurghia" 13 tineri lucrează după iniţiativa Levcenko-Muhanov. În cinstea zilei de 9 septembrie brigada condusă de Anton Dacev îndeplineşte în mod regulat planul de producţie cu 180 la sută. Pe panourile de onoare apar zilnic fotografiile tinerilor fruntaşi.

НАРОДНА
МЛАДЕЖ
Орган на Централния Комитет на ДСНМ

„De cuvintele muncitoarei Sibka Karkisan — scrie „Narodna Mladej" — nimeni nu se îndoieşte. Ea lucrează la fabrica de aparataj electric „Elprom".

—Nu uitaţi că sîntem în întrecere cu cei de la „Kliment Voroşilov" — a spus Sibka chemînd la întrecere pe toţi muncitorii. Roadele muncii ei au fost cunoscute în toată fabrica din momentul în care a început să îndeplinească zilnic cîte 2 norme în cinstea zilei de 9 septembrie".

„Pe şantierul de construcţii nr. 4 „Minstroi" tinerii mineri desfăşoară zi de zi o muncă intensă. În cinstea zilei eliberării schimbul de onoare al tineretului condus de Toşkov a ridicat numărul vagonetelor încărcate la 90 faţă de 60 cît prevedea norma zilnică.

Sub titlul „O brigadă de tineret" e publicată o ştire care glăsuieşte: „Tinerii tractorişti din Vetova, raionul Ruse trebuiau să termine arăturile adînci la 20 august 1954. Elanul cu care a muncit brigada de tineret de acolo a grăbit însă lucrările. Ele s-au terminat la 17 august şi totodată s-a realizat o mare economie de carburanţi. Iniţiativa tinerilor de a-şi organiza mai bine munca şi de a întări disciplina s-a cristalizat în succesele obţinute, dar preţios pentru ziua aniversării patriei iubite".

★

Dar nu numai prin muncă avîntată îşi exprimă tinerii dragostea pentru partid şi guvern, pentru regimul de democraţie populară. Ei închină lui 9 septembrie, marii aniversări, cele mai frumoase cîntece şi dansuri. Pregătirile în domeniul activităţii artistice sînt în toi. Ziarul „Narodna Mladej" ne informează pe larg despre aceste pregătiri. Cea mai mare manifestare din domeniul artelor în anul 1954 o va constitui concursul de cîntece şi dansuri bulgare care are loc în cinstea glorioasei aniversări între 5 şi 12 septembrie.

La Sofia se pregăteşte în vederea concursului un cor selecţionat de 10.000 de persoane. În oraşul Tolbuhin va participa la concurs un cor alcătuit din 1200 persoane, la Smolian 700 persoane etc. Dansurile şi cîntecele se învaţă de către oamenii muncii la locurile respective de muncă sub îndrumarea unor fruntaşi ai artei. De pildă în satele raionului „Gote Delcev" au fost trimişi deja membrii colectivului „Iane Sandanski". În regiunile mai îndepărtate se popularizează concursuri prin foi volante, lozinci, apeluri. În raionul Aitos comitetul de pregătire publică un buletin special care oglindeşte mersul pregătirilor. Întreaga activitate este precis îndrumată în vederea unor spectacole de valoare.

În multe locuri tinerii au organizat manifestări sărbătoreşti în întîmpinarea marii aniversări. Despre o astfel de manifestare citim în ştirea următoare apărută sub titlul „Carnavalul tineretului" „Din iniţiativa comitetelor raional şi orăşenesc al U.T.P.D. şi a secţiei „Cultura" de pe lîngă consiliul popular raional, în oraşul Loveci a fost organizat în întîmpinarea zilei de 9 septembrie un carnaval al tineretului. Totul a fost minunat. Pe copacii de pe alei erau atîrnate ghirlande multicolore şi becuri de toate culorile. Reflectoarele răspîndeau o lumină plăcută. Estradele special construite erau luminate de reflectoare colorate. Pe aceste estrade colectivele de artişti amatori de la Casa pionierilor, clubul şcolilor medii, întreprinderea „Velur", „Raizankoop", biblioteca „N. V. Gogol" şi altele au executat programe artistice. Pe platforma de dans din jurul fîntînii arteziene din grădină, în sunetele orchestrei sute de tineri au dansat şi s-au distrat".

★

Desigur, toate cele relatate mai sus redau doar un crîmpei din uriaşul avînt cu care tînăra generaţie a Bulgariei noi întîmpină glorioasa aniversare.

Întreaga Bulgarie freamătă de pregătirile sărbătoreşti, în cinstea zilei de 9 septembrie.

GH. NIŢU

Spectacole

MARŢI 7 SEPTEMBRIE 1954

TEATRE: Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.: Faust (la Arenele Libertăţii); Naţional „I. L. Caragiale" (Comedia): Gaiţele (la teatrul de vară din parcul de cultură şi odihnă „I. V. Stalin"); Tineretului: Sînziana şi Pepelea (la grădina „Filimon Sîrbu"); Teatrul Evreesc de Stat: Cu sare şi piper (la grădina din str. Mircea Vodă nr. 5); Ansamblul de Estradă al R.P.R.: Să cînte muzica (la sala teatrului din Calea Victoriei). Concert de muzică uşoară (la teatrul de vară „23 August"); Teatrul „Ţăndărică": Umor pe sfori (la grădina din str. Doamnei nr. 27).

CINEMATOGRAFE: Patria, Elena Pavel, 1 Mai: Suflete zbuciumate; Republica, Bucureşti, Tineretului, Gh. Doja: Un caz în taigă; I. C. Frimu, Libertăţii: Aleko; Înfrăţirea între popoare: Încărcătură periculoasă; Timpuri Noi: Paharul revărsat, În desişul pădurii, Pionieria nr. 5; Lumina: Fanfan la Tulipe; Victoria: Marile speranţe; Alex. Popov: Insula misterioasă; 8 Martie: Soldatul victoriei (seria I-a); Vasile Roaită: Poemul dragostei; Unirea: Concert internaţional, Întrecerile sportive prieteneşti; Cultural: Volga Don: Maxim Gorki, Constantin David: În vîrtejul dansului; Alex. Sahia: Echipa de pe strada noastră; Flacăra: Balada Siberiei; T. Vladimirescu: Fetiţa de zăpadă; Aurel Vlaicu, Arta: Iulia; Popular: O noapte la Veneţia; M. Eminescu: Poarta nr. 6; Mioriţa: Povestea micului cocoşat; Moşilor: Aventură la Marienstadt; 23 August: Keto şi Kote; Donca Simo: Slugă la doi stăpîni; Ilie Pintilie: Vinovaţi fără vină; 8 Mai: Vara pionierilor, Floricica roşie, Bolnavul închipuit; Volga: O noapte furtunoasă, Vizita, Lanţul slăbiciunilor, Arendaşul romîn; N. Bălcescu: Spre cer, Rahova: Clochemerle; Olga Bancic: Hamlet.

REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii Tel. Nr. 7.60.00. Secţia scrisori Tel. Nr. 7.68.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 6.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii